

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolyn

Årsskrift

HØNG-SAMFUNDET

HØNG STUDENTERKURSUS

1964

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Årsskrift

for

HØNG-SAMFUNDET

1964

SJÆLLANDS TIDENDE - SLAGELSE

Indhold

Mærkeår — Skæbneår	3
Af rektor <i>J. H. Monrad</i>	
25 år på kommandobroen	8
Af redaktør <i>Hans Bagge</i>	
Det absurde teater — og en verden i opbrud	12
Af redaktør <i>Aksel Dreslov</i> , Odense.	
Forår i russisk litteratur?	15
Af adjunkt <i>Aage Büchner-Jensen</i>	
Kære årgang 1940	19
Af kontorchef, cand. polit. <i>J. J. Lindsteen</i>	
Et år er gået	20
Ved <i>A. T.</i> og <i>J. H. Monrad</i>	
Den selvejende institution Høng Studenterkursus	30
Ved <i>J. H. Monrad</i>	
Fra — om — til gamle kammerater	32
Ved lektor <i>Esman Eriksen</i> m. fl.	
Beretning fra Erania	40
Ved stud. art. <i>Hans Helge B. Thomsen</i>	
Årsberetning fra Rostra	44
Ved stud. art. <i>Ole Hansen</i>	
De kursusstuderendes Landsråd — DKL	45
Af stud. art. <i>Hans Helge Thomsen</i>	
Til medlemmerne	47
Af redaktør <i>Hans Bagge</i>	
Høng Samfundet	48
Ved lektor <i>Esman Eriksen</i>	
Medlemsliste	51
Meddelelser	3. omslagsside

Mærkeår — Skæbneår

Af en tale ved elevmødet . . .

VI KENDER vel alle mennesker, der på en særlig måde lever i minder. De er på en måde gået i stå i deres fortid. De er hæmmet i at handle, når tilværelsen stiller krav til dem om at tage bestemmelser. Minder kan afgjort lamme. Der findes også mennesker, der i valgets øjeblik ikke kan vælge, fordi de ikke ejer perspektiv. Ingen retningslinier peger for dem bagud. Der er derfor ikke noget at lægge en kurs efter fremad. Såvel de traditionsbundne som de traditionsløse har det nok lige svært.

1964 er for danske et mindeår, om noget er det: det er 25 år, siden sidste verdenskrig begyndte, 50 år, siden den første begyndte, et århundrede siden 1864, halvandet hundrede år siden 1814, skæbneåret, hvor vi skiltes fra Norge, mærkeåret, hvor den første almindelige skolelov udstedtes.

Med Norge havde Danmark delt godt og ondt siden 1380. Nu skiltes vore veje. Den europæiske nødvendighed, som stormagterne så den, fremtvang afgørelsen. Norge har fejret hundredåret for den første 17. maj og prist alt det, der dengang sattes i gang indenfor folke- og statsliv. For Danmarks vedkommende er det ganske mærkeligt at opdage, hvor forbausende ringe den umiddelbare virkning var af Norges tab. Få røster hæver sig i den anledning, og kun forbigående. Forklaringen er dels, at der i datidens enevældssamfund kun var ganske få, der ytrede sig om offentlige anliggender, dels, at de hårde tider økonomisk bandt alle kræfter. Man kan vel om året 1814 i Danmarks politiske historie sige, at hermed markeredes endnu tydeligere noget, der var begyndt knap to århundreder tidligere: at Danmark blev afskrevet som et europæisk land. Vi lukkede os endnu mere om vore egne problemer.

De ydre begivenheder omkring tabet af hertugdømmerne i 1864 drog os for en kortere tid igen ind i spillet, der drejede sig om Tysklands samling. Resultatet var et nyt nederlag, denne gang med tab af landsmænd i egentligste forstand. Virkningerne gik langt videre ud og langt dybere ned end i 1814. „Brat af slaget rammet“ lå „vor gamle mor“ ikke alene for følsomme digtere som Paludan-Müller, men også for mange andre. Det, man har kaldt „sårfeberen fra Dybbøl“, kan endnu gøre et dybt indtryk, når man læser Herman Bangs skildring af Dannevirkenat-

ten i „Tine“ eller med Vilhelm la Cour følger „Med far i Felten“ gennem en brevveksling.

Og dog —. Alt dette viser os nok kun reaktionen indenfor den ret snævre kreds af akademikere og borgere, der havde haft ansvaret mellem de slesvigske krige. Deres var derfor også sorgen og skammen. Det landbrug, der først gennem godsejere, senere gennem gårdejerne regerede Danmark de næste halvthundrede år, tog mere nøgternt på sagen, mere ubelastede, som de var af det skete, og derfor også mere uengagerede. De lagde kursen om og fortsatte den nøgterne neutralitetstetlinie fra 1814. Egentlig er det først anden verdenskrig, der igen gjorde os europæiske i vort politiske forhold til omverdenen. Første verdenskrig gør på det punkt mærkelig lidt forandring. Kun på en ret uforpligtende måde er vi med i mellemkrigstidens Folkeforbund. 1814—1939 har vi ikke med vor gode vilje været med i europæisk politik. Begivenhederne omkring de to slesvigske krige bekræfter kun reglen.

Først med anden verdenskrig er vi kommet med på godt og ondt: økonomisk, politisk og kulturelt, i EFTA, NATO, UNESCO og alle de andre organisationer. Vi kan måske melde os ud af dem. De er jo ikke evige. Men det vil være naivt at tro, at vi i dag kan melde os ud af Vest-Europa.

Det, der begyndte med nederlaget i 1814 og fortsatte efter nederlaget i 1864, er ikke overensstemmende med dagens vilkår. Spørgsmålet er da, om vi er rede til og rustet til at møde den nye tids udfordring?

Lad igen 1814 være et udgangspunkt. Skoleloven er dette sørgeårs lyspunkt. Egentlig er loven slet ikke en frugt af dette år, men af de langt lykkeligere og mere optimistiske reformår en menneskealder tidligere, af stavnsbåndsløsningens tid. Skoleloven hører til i disse år, men blev blot forsinket af nødvendige forsøg og prøveår. Overvejelser gik dengang forud for handling.

Virkningerne af loven kan vanskeligt overvurderes. Med folkeskoleloven skabtes i praksis jordbunden for de første folkebevægelser. Det er børnene fra 1814-skolens tidligste klasser, der gennem deres skolegang har fået en vigtig del af forudsætningerne for som voksne at gå i spidsen for den religiøse, sociale, økonomiske og politiske rejsning af bondestanden.

Dermed begyndte man af en almue at skabe et folk, som Hørup har udtrykt det. En almuesmand, siger han, betragter tingene ud fra sit eget — snævre — ståsted. Han ser ikke udover sognets grænser. Et folk er — med alle bevarede forskelle — et langt større fællesskab, med bevidst tilbageblik og med syner ud i fremtiden. Der er ingen tvivl om, at skoleloven af 1814 på afgørende måde var med til at vække frugtbringende kræfter til live.

1864 satte indadtil, trods nederlaget, eller netop på grund af det, fart i det, der

var begyndt. Med Dalgas (og H. P. Holst) har man som overskrift over alt dette sat devisen om, at „hvad udad tabes, skal indad vindes“. Set nu hundrede år senere er der dog nok tale om en overvurdering af årets betydning, ligesom man har overvurderet sorgen og skammen. Selvfølgelig skete der i de næste årtier vældige ting, som 1864 direkte eller indirekte er med til at frembringe: landbefolkningen præges af højskole og Indre Mission, af andelsbevægelse og af Venstre i alle dets grupperinger og afskygninger. Bybefolkningen præges for borgerskabets vedkommende af Brandes og det, han repræsenterede, og for industriarbejdernes vedkommende af socialdemokrati og fagbevægelse. Altsammen er det med til at omforme en almue til et folk, med til at hidføre en udvikling fra vege-teren til aktiv deltager i samfundets liv i alle dets forskellige former.

Hvad vi nu bagefter i historiens lys kan se, er imidlertid, at meget af alt dette nok ville være kommet alligevel, også uden nederlaget som igangsætter. Andre lande har — uden et 1864 — samtidig oplevet i alt fald noget lignende.

Første verdenskrig afbrød den rolige fremgangslinie, og den har ikke været der siden. Kriser og højkonjunkturer har siden vekslet med større udsving og forskelle mellem gode og dårlige tider end før. Nu er det blevet det normale. Optimisme prægede tiden før 1914. Tidens tro er blevet udtrykt med de ord, at man var af den overbevisning, at menneskene var gode. Fik de det godt, ville de i alt fald blive det. Den form for lyssyn forsvandt med 1914, men selvfølgelig kommer den til tider frem igen som en nødvendig livsfremmende foreteelse overfor alt det kriseagtige. Der var år, da man troede på Folkeforbundets muligheder for at skabe fred og fremgang. Der var år, da man med „Den nye saglighed“ i teknik og kunst troede at have fået skabt et fornyet grundlag for en frugtbar og holdbar livsforståelse. Men alt for hurtigt viste det sig, at skyttegravens generation blev en skuffet generation. Og ud af de skuffede forhåbninger om en bedre verden voksede fascisme og nazisme.

Om Danmark kunne Jeppe Aakjær under første verdenskrig synge, at vort land var et puslingeland, der hyggede sig i smug, mens hele verden brændte om dets vugge. Det vers er strøget af den nye Højskolesangbog, usyngeligt, som det længe har været. 1939—45 slap vi ikke, men slap alligevel igennem — til en ny verden. Ikke den „Fagre, nye Verden“, man havde drømt om efter første krig, men „En verden i opbrud“, netop en verden, og vi selv midt i den. U-landsproblemer og velfærdsstatens udfordringer. Linien fra 1914 om at være sig selv nok brudt for altid.

Er så den anden udviklingslinie fra 1814 i Danmarks historie — fra almue til folk — fulgt med, så vi kan svare til tidens udfordring, til det, som verden

udenom os stiller os overfor? Er vi et folk med vågent udsyn, fordi vi har den styrke, en historisk bevidsthed giver, åbne overfor andre? Eller lukker vi os om os selv, vigende tilbage overfor alt nyt som almuen — og så endda vel at mærke uden den traditionens kompasnål, som afstak kursen for den gamle almuesmand?

„Farven er falmet“ har socialdemokraterne selv skrevet om deres egne blodrøde faner og ideer. Man har kæmpet for et „Danmark for folket“, og vandt det, men hvad så? De bevægelser, der bar det folkelige Danmark frem økonomisk, politisk og åndeligt, har tabt gnisten. Organisationsapparatet er der, men ideerne og synerne er tabt. Om den lige overstående valgkamp hed det sig, at den var tør og uinspirerende. Den udkæmpedes af de få på skærmen overfor de mange i sofaerne.

Almuesmanden er der stadig. Måske i skikkelse af en højtuddannet specialist på et lille fagområde. Det behersker han. Derfor har han magt. Men de fælles samfundsproblemer engagerer ham ikke. Eller almuesmanden er ham, der kun spekulerer på Ungdommens uddannelsesfond, byggetilladelsen til huset og fuld folkepension.

Den gamle almuesmand havde i al sin indskrænkethed traditioner, der styrede hans handlinger. Han havde et fast adfærdsmønster. Han vidste, hvad der var godt og ondt, sandt og løgn, ret og uret. Den nye almuesmand har i sin fritid frihed med langt flere muligheder for at vælge. Verden vælter ind på ham. Han skal vælge. Men han har vanskeligt ved det. Han mangler handlevaner. Der er intet, der er klart og afgjort, godt eller ondt, sandt eller løgn, ret eller uret. Man ved ikke, hvad „der er opad eller nedad“, alt er relativt og flydende. Modernisterne i kunstens verden søger til den yderste konsekvens at frigøre sig fra enhver indflydelse fra tidligere tider. Og så søger de dog „en mening i meningsløsheden“.

Man kan ikke og skal ikke prøve at ændre ved dette gennem at prøve at skrue tiden tilbage. Men man kunne prøve at hjælpe hinanden med at finde en vej frem.

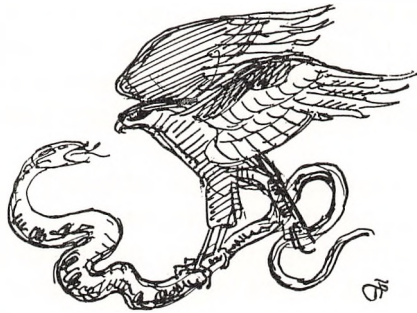
De ansvarlige for skolen i Danmark er forlængst klare over alt dette. De nye skoleordninger vidner i deres ånd og formål derom. I betænkninger og planer stilles det op. Nye metoder og nye emner afprøves. Verden udefra presser alt dette frem, ganske vist uden at læreruddannelse eller lokaler og samlinger kan følge med i samme og ønskelige takt. Forholdene på Høng Studenterkursus adskiller sig i denne henseende på ingen måde fra forholdene andre steder.

Men der er trods alle vanskeligheder og trods al uvished om de praktiske ting noget vist betagende ved at være med i denne verden i oprud. I de såkaldte „frie timer“ vil vi i særdeleshed søge at stille vore elever og os selv overfor alt det, der sker omkring os og med os. Det vil være farligt for vor egen udvikling, for samfundets udvikling, hvis vi reagerer passivt, som åndelige almuesmænd. På en

baggrund af ældres erfaringer og unges frisksyn må vi prøve at se på denne verden, som den er, i opbrud i dag, se den i lyset af det, der har ført frem til vor tids tilstand. Først derefter kan vi bedre se det, der peger fremad, se de værdier, der overlever.

Der er store opgaver. Men den, der i et kvart århundrede har haft sin gerning på Høng Studenterkursus, for hvem 1964 altså på sin særlige måde er et mærkeår, tror på, at der også er muligheder. Opgaver — muligheder — begge dele gør det værd at have med skole for unge at gøre.

J. H. MONRAD

25 år på kommandobroen

Skolens og Høng-Samfundets formand, redaktør Hans Bagge, Holstebro, skriver her om rektorparrets 25 års jubilæum, der indtraf ved skoleårets begyndelse i sommer.

JEG VED IKKE, hvorfor jeg har kaldt denne artikel 25 år på kommandobroen. Der er jo egentlig ikke noget kommander-sergent-agtigt over *Anne Therese* og *Jørgen Herman Monrad*, skolens lederpar gennem de 25 år. Dog tror jeg alligevel, udtrykket i flere henseender kan passe på de to mennesker. Chefen på skibets kommandobro er ham, som føler ansvaret for de mange mennesker, han har om bord, og for den kostbare ladning, han skal fragte fra havn til havn. Han står på sin post, når stormene susser, og bølgerne slår op mod rælingen. Går det galt, er han den sidste, som forlader skibet. Alle husker kaptajn Carlsen, søfartens ædle ridder, som *blev* længe efter, at fornuften havde tilsagt ham at give pokker i skuden og redde sig selv.

Mon nogen ikke nu kan kende vore 25 års jubilarer?

Deres ansvarsfølelse for, hvad der er blevet dem betroet. Den store „besætning“, de mange unge med deres problemer og deres undertiden lidt for store trang til frigørelse og selvhævdelse. Vel. Der må visse reguleringer til, hvor så mange unge af begge køn skal gå i skole sammen og være kostgængere under samme tag. Men skudens chefer har også forstået, at ungdom er ungdom, at følelserne i den alder kan være stærke, at sort er sort, og hvidt er hvidt. Det har i mange henseender været en frihed under ansvar.

Og de få gange i årenes løb, hvor der i det lille samfund er hændt virkelig dramatiske ting, har kaptajnen grebet roret og har støt sat kursen, styret efter den menneskelighed, som er ham i kødet på båret, og ladet sig lede af sin tro på, at der er større magter end vi menneskers . . .

Skolens tidligere leder, forstander *Ejnar Munk*, døde i 1938, midt i eksamens-tiden, og det var ikke muligt for hans enke, fru *Ingeborg Munk*, at finde en ny leder så hurtigt, at han kunne tiltræde til skoleårets begyndelse. Skolens lærere søgte at føre den videre i det ny år, og man så sig om efter et lederpar, som kunne passe til den linje, der var lagt for Høng Studenterkursus som det barn af den grundtvigske folkehøjskole, det var.

J. H. Monrad

Fru A. T. Monrad

„Hvordan det bedste forstanderskifte kunne ske, var jo en af de begivenheder, der for 25 år siden lå mig stærkt på sinde“, skriver Ejnar Munks søn, ekspeditionssekretær, cand. polit. *Ivar Munk* i et brev til mig i anledning af jubilæet, og han fortsætter:

Der var nok flere kandidatemner på bane, men enten havde de vanskeligt ved at opfylde de formelle eller de reelle krav, der måtte stilles til skolelederen for det ret særprægede kursus. Monrad var en mand, som undervisningsinspektøren måtte indrømme fagligt var 1. classes, og at han kunne føre den grundtvigske tradition videre, var vi ikke i ringeste tvivl om. Dertil kom, at han allerede ved de indledende forhandlinger røbede betydeligt organisationstalent og forretningssans. Var alle betingelser således opfyldt, var vi dog ikke i samme grad som i dag klar over, hvor rigtigt og klogt valget var. Den gang kunne man jo ikke forudse de tider, der fulgte med verdenskrig, den enorme udvikling inden for skole- og uddannelsesområdet og de øgede krav, der fulgte til rektor. Mens det administrative før kunne nedfældes i en lille voksdugs-lommebog, kom der nu krav af helt andre dimensioner. Disse stadig stigende krav har Monrad vist sig at være den helt ideelle mand for at løse, samtidig med at han har gjort en meget ihærdig og trofast indsats for at bevare skolens åndelige særpræg, en

opgave, der snart er vanskeligere end alle andre, idet meget i den ydre udvikling kan true med at udviske dette særpræg. Nu og da kan en gammel elev give udtryk for, at der måske var lidt hyggeligere i hans tid, at der var mere opmærksomhed om den enkelte, men ved sådan bedømmelse glemmer man, at forholdene i det hele taget var anderledes i datidens lille bedrift, at prisniveauet var et helt andet, og at de forretningsmæssige krav på grund af stigende omkostninger og vanskelighed ved at få hushjælp o. s. v. er blevet helt anderledes påtrængende end i gamle dage. At Monrad ved siden af at passe den store skolebedrift samvittighedsfuldt og dygtigt også har kunnet stille evner og energi til rådighed for sogne- og amtsråd, er simpelthen beundringsværdigt“.

Ja, det var Ivar Munks bedømmelse. Den kan jeg fuldt ud underskrive. Som en af dem, der har fulgt rektorparret Monrad gennem alle de 25 år, taler jeg vel i hvert fald her med den vægt, som kendskab til emnet giver.

Dette fører mig til at supplere Ivar Munks vurdering med en konstatering, som sikkert alle gamle elever vil give mig ret i: Skolen og Jørgen Herman Monrad kan ikke nævnes, uden at man samtidig føjer kvinden bag det hele til. Anne Therese Monrad har i det forløbne kvartsekel delt onde og gode dage med sin mand. Hun har båret *sin* del af byrderne, men hendes indsats er mere gjort i det stille. Hvad har det ikke betydet for skolen, at Anne Therese Monrad har taget sig af de hundreder af praktiske ting, som lederen af en så stor husholdning som skolens skal kunne mestre. I reglen har der været gode medhjælpere, men der har også været tider uden, tider, hvor byrden næsten har fået rektorparret til at synke i knæ. De har båret den sammen, og de, som har kigget lidt om bag kulisserne i det Monrad'ske hjem, ved, at mange gode ideer og kloge råd stammer fra „kvinden ved min side“.

Man kan derfor ikke nøjes med at sige, at rektor Monrad har 25 års jubilæum i år. Det er rektorparret Monrad, som jubilerer.

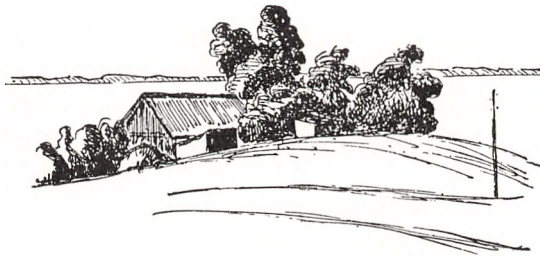
At være på en gang lærer, skoleleder — og administrator og chef for en efterhånden ikke helt ubetydelig kostskole-virksomhed, slider på sin mand. Fra andre skoler ved vi, at lederparret efter kortere åremål end de 25 har måttet give op. Kræfterne har ikke slået til. Når jeg ved jubilæet skal udtrykke et ønske for *vort* jubelpar, vil jeg ikke først og fremmest håbe, at skolen må trives og vokse. Også *det* tror jeg på. Nej, øverst på sedlen vil jeg skrive: Gid Anne Therese og Jørgen Herman Monrad endnu i mange år må bevare deres helbred og deres gode humør, må holde sig i så god kontakt med ungdommen, som det giver selv at have huset fuldt af levende og livlige unge!

Opfyldes *dette* ønske, så vil alle byrderne være udholdelige at bære. Og 25 års indsats på en stor ungdomsskole, tilmed en så krævende skoleform som kursus til studentereksamen, betyder ikke, at man er „toppen på kransekagen“. Nej, det

er lig med et stort, dagligt slid, en kamp med alle de store og små problemer, som udgør hverdagen på en skole.

Godt mod er dagligt gilde, siger et gammelt ord. Med det vil jeg lykønske de to på kommandobroen. Vi vil gerne se dem dér endnu et langt stykke af sejladsen ud i fremtiden . . .

HANS BAGGE

Det absurde teater – og en verden i opbrud

Aksel Dreslov, årgang 1939, nu „Politiken“s redaktør i Odense skriver:

Til mine første — og derfor største — teateroplevelser hører „Der var engang“ og „Jorden rundt i 80 dage“. Noget så henholdsvis traditionelt romantisk og naturalistisk kunne endnu i tyverne blive festlige øjeblikke i et barns tilværelse. Og mon det ikke kan det endnu? Hvis barnet har sind til at tage imod.

Siden da har jeg unægtelig fået smag for flere krydderier, men jeg mener stadig, at en i sin form traditionel teaterforestilling kan være toppunktet af de højder, man bevæger sig i indenfor den talte kunst, og at en sådan *vellykket*, traditionel, forestilling så langt er at foretrække for en *talentløs* skrevet og udført „moderne“ forestilling.

Noget lignende har jeg det forresten med malerkunst.

Når redaktionskomitéen har bedt mig skrive en artikel om „absurd teater“, håber jeg, den har gjort det ud fra det synspunkt, at jeg som absolut midaldrende (45), hverken er jublende tilbeder af det absurde eller gammel nok til uden videre at afvise det. Det er nemlig min situation.

Jeg tror ikke et øjeblik på, at det absurde teater vil eller kan blive ene-dominerende i fremtiden, men jeg anerkender eksperimentets betydning for alle sider af den menneskelige udvikling.

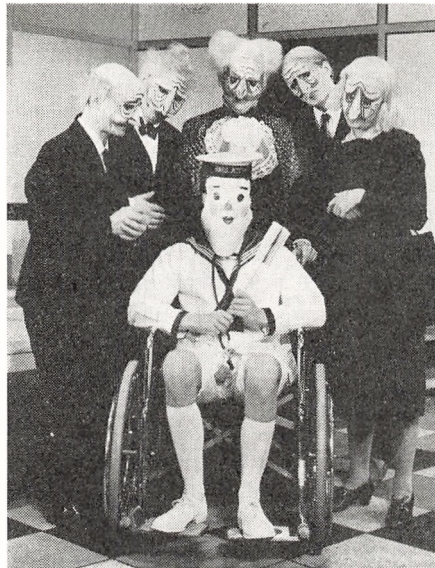
Rektor Monrad fortalte mig ved elevmødet, at fællestitlen for emnekredsen i de nye, frie timer i gymnasiet er „En verden i opbrud“. En sådan verden lever vi i, simpelthen fordi udviklingen — eller om man vil forandringerne — finder sted i et så hurtigt tempo, at vi alle bliver forvirrede. Den ene dag gruer man for, at kul og olie skal slippe op, den næste dag har man atomenergien til at klare ærterne — hvorefter vi naturligvis øjeblikkelig forplumrer situationen ved at anvende den tidligere bundne kraft på altødelæggende våben.

Sådan er vi, og sådan er tiden. Derfor de kraftige reaktioner, den voldsomme opposition mod alt det, der hørte den nære fortid til.

Når man som jeg gennem mere end 5 år, af sit daglige arbejde, har været bundet til en provinsby, er det begrænset, i hvor høj grad man har kunnet følge med i „alt det nye“. På ét punkt er man dog ganske godt kørende i Odense: Vi har et vellede teater, hvis direktion ser det som en opgave ikke blot at føre *det* videre,

„Enetime“

„Lykkens Bolig“

der har vist sin eksistensberettigelse, men også at eksperimentere med „alt det nye“.

Allerede i sæsonen 1960—61 havde Odense teater Danmarkspremiere på Eugène Ionesco's „Enetime“, der siden er blevet vist i TV og omdigtet til ballet. Denne lille halvaftensforestilling er en god repræsentant for det absurde teater, fordi selv relativt gammeldags indstillede tilskuere mener at kunne finde noget i det, nemlig en symbolsk handling, selv om den er løs i fugerne.

Forestillingen har kun tre personer: Den aldrende professor, hans husholderske og den store skolepige, der kommer for at få enetime. Det hele begynder i fryd og gammen. Professoren spørger sin unge elev, om hun kan sige ham, hvad to og to er, og da hun ganske rigtigt svarer fire, får hun ros og stråler som en sol. Men sådan bliver det ikke ved. Spørgsmålene bliver sværere og sværere, professoren mere og mere sadistisk. Til sidst søger den arme pige tilflugt i en tandpine, som man skal helt tilbage til H. C. Andersen for at finde mage til.

„Jeg har tandpine“, klynker hun, men der er ingen pardon, og da pigen til sidst er helt sjælebrudt, får hun nådestødet.

Velvillige udlæggere har i professoren villet se repræsentanten for en stor autoritær magt, i pigebarnet et lille fredeligt naboland. Også andre besnærende symbolske udlæggninger er foretaget. Muligvis vil Ionesco helt frabede sig en udlæg-

ning og ligervis abstrakte malere påstå, at hans værk har en betydning i sig selv, i kompositionen, i kadence, crescendo og klimax.

„Enetime“ var til at overskue, og derfor fik den en pæn succes på Odense teater. Knap så godt gik det, da teatret i sæsonen 1961—62 satte John Arden's „Lykkens Bolig“ på repertoire. Muligvis skyldtes den svigtende publikumsinteresse, at komediens aktører alle bar masker, meget groteske masker endda. Handlingen udspilles på et hjem for gamle mennesker, „Lykkens Bolig“, hvor overlægen eksperimenterer med en foryngelsesvædske. Takket være en indviklet intrige bliver det doktoren selv, der kommer til at nyde foryngelsesvædsken, og han ender som en overdimensioneret baby i rullestol.

Er forfatteren moralsk og vil advare os mod at eksperimentere for meget med naturen — jævnfør atombomben? Spørgsmålet må stå ubesvaret, for hvad man end kan sige om de absurde teaterskribenter: De giver os ikke noget ind med skeer!

Dette begav sig i sæsonen 1961—62, og siden har Odense teater nok spillet „moderne“ dramatik, men ikke noget, der kunne betegnes som absurd teater. Det behøver ikke at være „stilretningen“s skyld. Det kan teoretisk set være publikums.

Skal vi give ordet til en kapacitet for at få en mønstergyldig definition af „absurd teater“? Odense teaters dramaturg, Asger Munch-Møller, har skrevet følgende: „Tilhængere af denne teaterform, der blev skabt af Antonin Artaud, vender sig mod det „normale“ teaters konformitet, dets „forløjede“ opbyggelse og tomme underholdning. De mener, at verden er absurd uden skabt mål og mening, og dette vil de bringe til udtryk på scenen. Det gør de, idet de helt går bort fra de givne dramaturgiske regler. Handlingen bliver til uden nogen form for logik, sproget sønderlemmes, og håbløse situationer fremføres, idet man samtidig driver gæk med de forfærdeligste ting . . .“

Før jeg skrev disse afsluttende linier, spurgte jeg min 23-årige medarbejder på redaktionen, hvad han synes om Ionesco. Han svarede: „Om hundrede år vil Ionesco være en af klassikerne . . .!“ Nu tilføjer jeg: Hvordan vil moderne teater te sig til den tid?

Aksel Dreslov.

Forår i russisk litteratur?

Aage Büchner-Jensen, årgang 1950, siden 1963 adjunkt i Høng, skriver:

I SINE sidste år arbejdede Gorki på en historisk roman, en moderne krønike, der skulle skildre 40 år af Ruslands historie: perioden fra 1880 til 1918. Denne store roman fik titlen „Klim Samgin“ efter hovedpersonen, der på sin egen krop føler og gennemlever denne blodige og skæbnetunge periode i Ruslands historie. Begivenhederne vælter ind over Klim Samgin i kaotisk hast, han vægrer sig instinktivt, men forgæves, imod denne ydre malstrøm, der til sidst vil opluge ham helt; i rædsel og fortvivelse erkender han sin egen personligheds forlis.

Frem af Klim Samgins historie træder en ny menneskelig situation: for Klim Samgin er historien ikke længere en ydre objektiv verden, hvori han selv bevæger sig; den trænger sig uafviseligt ind på ham og bliver en del af ham selv, hans personlighed drukner i en verden af masse mennesker. — Massesamfundet og masse mennesket er tidens udfordring til den enkelte. Det er Gorkis formulering af et moderne tema, der i særlig grad er blevet det russiske menneskes problem: Hvorledes forholde sig til det? Hvorledes bevare sin egen integritet på en positiv måde i en verden af opløsning? 20 år senere beskrives situationen i Dr. Zivago af Lara, Zivagos elskede: „Alt, hvad der har med hverdagen at gøre, hjemmet og ordenen, alt det gik i stumper og stykker, samtidig med at hele samfundet blev udsat for omvæltningen og den påfølgende omformning. Enhver realitet blev omstyrtet og knust...“

Det er karakteristisk, at forfatterne fra Gorki og frem til nutiden alle accepterer den kommunistiske revolution som et fait accompli — en realitet og en virkelighed af anderledes indhold og vægt, end vi i Vesten almindeligvis tillægger den. Den nye samfundsform er livsvilkårene, som måske kan ændres, men ikke afskaffes. Pasternak, der sikkert var kommunismens stærkeste og farligste modstander, taler i Dr. Zivago om revolutionen som et nødvendigt kirurgisk indgreb på et samfund befængt med stinkende bylder, den brød ud „som et suk, der var blevet undertrykt for længe“; men samtidig er han også uforsonlig i sin kritik af kollektivismen: „Enhver flokdannelse er blot et tilflugtssted for talentløsheden, hvad enten det så er Kant eller Marx, de hylder“. Senere demonstrerer Jevtushenko, den unge litterære rebel, med kraftige gestus i et mindedigt til Majakovski, at han altid har været kommunist og føler sig stolt derover, men digtet er i øvrigt en stærk kritik af den ældre generation og det moderne sovjetsamfund.

Stalins regime havde forvandlet litteraturen til et blot og bart redskab i magthavernes tjeneste. Kunsten blev til „social realisme“, bevidst udformet med henblik på massepåvirkning. Digterne skulle være „sjæleingeniører“, som Stalin selv udtrykte det. Der er mere end blot opmuntring i, at den menneskeskabte kunst ikke blev helt kvalt i form af en digterrevolte under ledelse af Mihail Sjolohov og Ilja Ehrenburg; man krævede kunstnerisk frihed og større oprigtighed i litteraturen. Opgøret indledtes på en forfatterkongres i 1954, hvor det lykkedes at afskaffe paragraffen om, at sandhed skulle være afhængig.

Denne litterære revolution blev afgørende for den følgende udvikling. I 1956, det egentlige skelsættende år, blev de henrettede digtere og kunstnere fra Stalintiden rehabiliteret, og Stalinprisen fik Lenins navn, en manifestation af den ændrede kurs udadtil. Men indadtil — hvorledes har man benyttet den tilkæmpede, omend begrænsede, kunstneriske frihed? Beklageligvis er det vanskeligt at skaffe sig fuldgældigt indtryk af moderne russisk litteratur. De litterære tekster, der er tilgængelige, må søges rundt om i europæiske tidsskrifter, blade og antologier. Herhjemme er der bl. a. udkommet en samling „Moderne Sovjetnoveller“ oversat og udvalgt af Ivan Malinovski. (Et nyt udvalg udkommer i øvrigt i dette efterår). I den følgende redegørelse vil henvisningerne hovedsageligt være til Malinovskis udvalg.

Søger man at danne sig et indtryk af den nyere litteratur, må man vist nok erkende, at den unge generation ikke når op på højde med den foregående generation i kunstnerisk henseende, det mærkes, at de unge er stærkt optaget af at give udtryk for deres personlige holdning til den russiske tilværelse i alle dens aspekter. Men der er visse træk, der falder i øjnene som karakteristiske for dem alle. Først og fremmest: det Rusland, vi møder efter 1956, er blottet for Stalintidens sociale forgyldning og forlorne menneskeskildring. Digterne indtager en kritisk holdning over for samfundet i det hele taget. Landsbyen f. eks. er ikke længere nogen idyl med lykkelige kolhoz bønder; et sted er der kun kvinder: „det fører ikke rigtigt til noget“. — Og der er snavs og pløre og ynkelig fattigdom, der lyser ud fra siderne i Tendrjakovs „Huller i vejen“ om menneskene i en afsides landsby. Lomov i „Rektoren“ må som ung idealistisk lærer erkende, at det er helt andre ting end børnenes vel, man er interesseret i. „Det er galt fat“, siger den ansete professor om det videnskabelige miljø, „hele slagsmålet om videnskaben, en krig med bitter tilsætning af egenkærlighed og pengeinteresser“. Det går på samme måde med alle de tidligere idealer; hvad er mod, når det kommer til stykket? I hvert fald ikke det, som man er blevet indprentet.

Man detroniserer kort sagt fortidens idealer og symboler; på den anden side kunne man sige, at nye typer træder i stedet, socialt og etisk. Man møder den kyniske funktionær, bureaukraten, partirobotten, hvis eneste mål er at opfylde distriktskomitéens og de højerestående organisationers forskrifter — den lille Stalin, som han er blevet kaldt.

Og overklassens skavanker kommer ubarmhjertigt til syne i løjtnanten, hærens lille dandy, der belæres om sin indbildskhed.

Den nye litteraturs „helte“ er egentlig disse typers modsætning. Det er de små, dygtige mennesker, der, underkuet af overordnede, med personligt mod og udholdenhed kæmper for deres egen og samfundets sag. De vandrer omkring som ensomme mennesker i det store partiland; men bag dem står en tavs, solidarisk mur, det jævne, partiløse folk. „Heltene“ er blevet individualister. Uden for disse, som en out-cast, står den angrende kommunist som f. eks. Varygin i Zjdanovs novelle „Hjemlige steder“. Varygin plages af sin samvittighed, da han, partifunktionæren, ved sin mors begravelse besøger sin gamle landsby. Han kan ikke frigøre sig for sin skyldfølelse og i drømme ser han sin mor, der spørger ham: „Er det rigtigt, hvad de har gjort med os?“

Læsere, der er bekendt med Pasternaks digtning, vil sikkert erindre den varme og dybt følsomme Lara, for hvem selve livet er kærlighedens mirakel, det, der giver en kaotisk verden dens eneste mening. — Pasternaks uforglemmelige Julie står uovertruffen i nyere litteratur; men den stilfærdige og oprigtige kvindelighed, fordringsløs i sit udtryk, finder man også hos de unge digtere; afmekaniseringen bestræber sig på at give menneskene deres egenliv tilbage. Det gælder bl. a. feltskæren i Tendrjakovs novelle. Hun er ikke smuk, hun er tværtimod grim og fregnet, men i modsætning til de andre unge piger, som hun kender, lægger hun ikke skjul på, at hun gerne vil giftes: „At finde sig en god mand at leve livet sammen med, fredeligt og fornuftigt, uden at strides — er det ikke lykken? Og hvem ønsker ikke at være lykkelig?“

Feltskærens ord om den jævne lykke tør måske tages som en antydning af det, der utvivlsomt er det mest karakteristiske træk ved den nyere litteratur: den nye menneskelighed. Pointeret eller ikke, er den dog til stede som en undertone hos de fleste digtere. Det kan være trangen til at udrette noget konkret for andre, som hos chaufføren Vasilij, der føler en smertelig ubehjælpssomhed ved ikke at kunne hjælpe en døende vejfarende, han tænker på kirurgen, som er på vej: „Hvis man kunne blive som han, ville man ikke skåne sig selv, . . . man ville gå fra patient til patient og bringe dem sundhed. Hvilken mægtig, uopnåelig lykke!“ — Mere filosofisk formuleres det i Dr. Zivago, hvor Zivago siger: „Således blev det klart, at kun det liv, der ligner andre menneskers og udfolder sig betingelsesløst i deres midte, er et rigtigt liv, at isoleret lykke ikke er lykke . . .“

I en lille, mesterlig novelle skildrer Pasternaks digterkollega, Mihail Sjolohov, en ukendt russers skæbne under krigen, et almindeligt lille menneske, der endelig vender hjem til ruinerne af sin lille verden, hærget og laset i sjælen, men noget er forblevet intakt hos ham, han dør ikke, og en skønne dag finder han sin nye søn, et hjemløst krigsbarn som han selv: „ . . . to sandskorn, slynget ud i det uvisse med uhørt styrke af krigens orkan . . .“ Hvad venter dem forude? Man skulle næsten tro, at denne russer, dette menneske med sin ubøjelige vilje vil komme igennem, vil vide at klare sig, og at han, der vok-

ser op ved hans skulder, engang vil blive i stand til at bære hvad som helst, blive herre overalt på sin vej, hvis hans land behøver det. Er der et slægtsskab mellem disse to og digteren Jevtushenko, når han til sine kritikere triumferende siger: netop det glæder mig, netop det gør mig stolt, at I aldrig kan blive færdig med mig, at I intet kan gøre mig?

Når man læser de russiske digtere fra de senere år, kan man føle sig fristet til at tro, at terrortiden er milevidt borte. Men en russisk digterinde har sørget for, at den aldrig vil glemmes. Det er den nu 75-årige Anna Akhmatova, der før revolutionen var Ruslands feterede digterinde, men som bragtes til tavshed under Stalintiden — „halvt skøge, halvt nonne“, lød tidens karakteristik. — Hun hyldes nu i Rusland som en stor digterinde, officielt markeret ved udgivelsen af hendes samlede digte. Men der er tillige i dette efterår udkommet et lille bind digte af hende i Tyskland med titlen „Requiem“. Digtene skal være fra årene omkring 1940, men er først blevet nedskrevet i 1957 og skildrer hendes oplevelse af disse år, en personlig konfrontation med et umenneskeligt maskineri. Nedenstående prøve er kun en tilnærmelsesvis gengivelse fra en anden oversættelse:

„Det var de år, da kun de døde smilede'
lykkelige over endelig at have fred.
Og da Leningrad syntes flagre for vinden
som fængslets unødvendige appendix.
Det var den gang, gale af smertens tortur,
skarer af dødsdømte marcherede bort,
og kun lokomotivets tuden
sang for dem deres korte afskedssang.
Og sagesløse Rusland vred sig i krampe
under blodplettede støvler . . .“

AAGE BÜCHNER-JENSEN.

Årgang 39 i 64

Kære årgang 1940!

SAMMEN med dette årsskrift får I vel en henvendelse fra Signe om at møde frem til elevmødet i september for at fejre de 25 år.

Alle fra 39, der mødte op i år, kan varmt anbefale jer at følge opfordringen. Det var også af vor årgang de færreste, som havde holdt forbindelsen vedlige med skolen i de forløbne år, men ingen fortrød at have sat tiden af til at efterkomme skolens venlige invitation.

Et pudsigt tidens tegn var, at medens vi som unge hang sammen som ærtehalm — og trivedes vel derved, indtil forskellige faglige interesser, ægteskab m. v. småningom lod os gå hver til sit, — så foretrak nu alle uanset anledningen at drage *alene* til Høng. „Så er man så dejligt uafhængig, når man skal hjem“, som flere sagde.

Men vi havde ikke spor travlt med at komme hjem, — det lykkedes for os, som for tidligere årgange, at skruetiden tilbage og genopleve fællesskabet fra dengang. „Kan du huske“, „Jamen, kan du så huske“, lød det omkring bordet, — isprængt diverse forespørgsler til hr. og fru Monrad om dagens Høng, der synes mere med på noderne end tredivernes idyl. Alene byens vækst siden krigen vil imponere dig.

Op skolens elevtal er vokset endnu stærkere samtidig med, at den tilpasses de nye

krav i det omfang, de lader sig forene med det oprindelige idegrundlag. Det er en beundringsværdig indsats, rektorparret har at se tilbage på efter 25 års virke.

Vi fra 39 siger tak for en dejlig weekend og ønsker skolen mange besøg af gamle elever — i første række jer fra 1940.

Venlig hilsen JENS JØRGEN

Hvad man sidste skoledag henholdsvis håber på, eller frygter for

Et år er gået

DET AR, DER ER GÅET siden sidste årsskrift, har i praksis bragt studenterkurserne endnu et stykke frem mod stabiliseringen som en skoleafdeling parallelt med det tre-årige gymnasium. Jeg tænker især på nyordningen af eksamen, både dens ydre rammer og dens indhold, altså omfanget af det stof, der skal prøves i. Om de erfaringer, der blev gjort, kan man læse senere i denne oversigt.

Det svundne år har imidlertid også rejst en række nye problemer af livsvigtig art for kurserne. Nogle af disse problemer er ikke kommet overraskende. Der tænkes på de krav om udvidelse af faglokaler og om etablering af langt større samlinger af apparater og bøger. Det har man i nogle år vidst, at den nye gymnasieordning ville kræve. Man har også vidst, at dette ville stille økonomiske krav til kurserne, som de med gældende tilskudslovgivning ikke ville kunne opfylde. Forhåndsforhandlinger og forhåndsoplysende arbejde på disse områder har der også været en del af med de pågældende ansvarlige myndigheder. Der har også været vist velvilje, men — der har ikke været penge i statskassen til disse formål. Skolemyndighederne har krævet forbedringer, de bevillende myndigheder har været tilbageholdende. For Høngs vedkommende blev disse problemer i højeste grad aktualiserede, da kemi- og geografilokalet og mørkekammeret blev ødelagt ved en brand den 19. maj, sidste dag i pinseferien. Årsagen hændeligt uheld. Skaden i alt vurderet til ca. 32.000 kr.

*Endelig sidste
skoledag*

Vi blev da nødt til at tage sagen op øjeblikkeligt, men mødte straks en række problemer: skulle man foretrække et let præfabrikeret byggeri i pavillonstil ud fra den betragtning, at kursus formodentlig kun en begrænset årrække kan blive liggende på sin nuværende plads, og ingen kan med bestemthed sige, hvor der til sin tid skal bygges et nyt? Kan man slippe for at bygge tilflugtsrum til ca. 400.000 kr., en udgift, der ikke giver spor mere i tilskud, ej heller vil frembringe rum, der kan bruges skolemæssigt? Hvor mange klasserum skal man planlægge? Det vil afhænge af, hvordan man skønner, at kursus' størrelse skal være for bedst at udnytte den nye gymnasieordnings forskellige muligheder. Hvilken tilgang vil de forskellige gymnasie-grene få i fremtiden? Hvordan fremskaffe de ca. 1.400.000 kr. som en rimelig, men dog beskedne løsning af de bygningsmæssige og samlingsmæssige problemer ville koste? Og hvordan forrente denne sum? Byggeriet vil ikke give én krone mere i tilskud efter de gældende regler. Samtidig presede det stærkere end nogensinde på fra ansøgere, der var kvalificerede til optagelse.

Enhver vil kunne forstå, at skolens bestyrelse, ledelse og de implicerede faglærere havde nok at spekulere på. Vi håber at kunne få en løsning igennem med byggetilladelse og statslån plus ekstra tilskud, så en fornyet skole kan modtage elever og lærere efter næste sommerferie. Fornyelsen skal ikke nærmere beskrives her, da et og andet formodentlig skal ændres i de eksisterende planer. Men den vil i alt fald betyde et byggeri på ca. 450 m² med faglokaler til den matematiske afdeling både i dens biologiske nye gren og i dens fysiske gren. Derudover tre almindelige klasser og en del ny udenoms gang- og opholdslokaler samt fornyelse af de sanitære forhold. Alt lavet således, at mest muligt vil kunne flyttes med til en ny byggeplads.

Så langt var man kommet, da endnu langt alvorligere problemer viste sig. Det begyndte med, at man på grundlag af en nok noget forhastet tolkning af en statistik over ikke optagne ansøgere til Statens kursus i København, oprettede endnu et offentligt kursus i hovedstaden. Det fortsattes med trontalens ord om, at der skulle oprettes stats- eller kommunale kurser også rundt ud over landet. Dette ville sige gratis kursus, medens

*Fra branden 19. maj
om aftenen*

de private efterhånden for at kunne levere bl. a. de meget dyre bøger er nået op til ca. 1000 kr. om året i skolepenge. Medens staten hidtil har ladet de private kurser tage mange års risikofyldt slid alene og først i de seneste år er kommet med tilskudsmæssigt, kommer der nu en pludselig interesse for vores afdeling, båret også af den almindelige interesse for at få intelligensreserverne frem i velstandssamfundet.

Fra kursernes side må vi sige, at vi da fuldt og helt kan bifalde, at der skal flere kurser til, hvis de eksisterende ikke kan optage alle kvalificerede, der søger. Det er også helt rimeligt, at ingen skal holdes tilbage af økonomiske grunde fra at tage på kursus. I den henseende er det da også rigtigt at oprette gratis offentlige kurser. Men de hidtil eksisterende private kurser bliver hermed stillet i en uhyre vanskelig situation, der altså kommer oven i de vanskeligheder, der er forårsagede af den nye gymnasiereordnings krav. Det vil faktisk dreje sig om deres eksistens som private.

Man vil da kunne spørge, om de private studenterkurser ikke har overlevet sig selv. De har gjort et stykke arbejde, ingen andre har taget op, men er deres tid nu ikke forbi? Hertil må svares ja, hvis man driver et privat kursus som forretning, man skal tjene på. Det sker nu heller ikke længere. Kurserne er — som Høng — gået over til selvejende institutioner. Så kunne man opretholde et privat kursus med den begrundelse, at det havde et vist særpræg, man gerne ville beholde. Det gælder for eksempel Rønde kursus med forbindelsen til Indre Mission og Høng med den forbindelse, vi stadig gerne vil have til højskolens verden. Det kan ikke være ubekendt, at det i Høng bliver sværere og sværere at opretholde denne forbindelse. Hverken elever eller lærere er eller kan være samstemte på dette område som i skolens tidligste dage. Vi udgør vel i vore dage et nogenlunde gennemsnit af tænke- og væremåde i de kredse, vore elever fortrinsvis kommer fra, altså provinsbyer, men navnlig landbokredse. Det må da rejse sig som et spørgsmål dybt i samvittigheden, om dette ønskede præg er stærkt nok til at kunne med rette begrunde ønsket om at opretholde Høng Studenterkursus som en privat institution.

Det må siges, at myndighederne, der ikke lægger skjul på, at de mener det rigtigt, at

det offentlige nu meget aktivt går ind i kursusområdet, samtidig siger, at de private kurser naturligvis ikke skal kvæles. Det vil der heller ikke være politisk flertal for i folketinget. Man er også, formodentlig da, sindet at forhandle med kurserne i byerne om evt. overdragelse til det offentlige. Men tilbage bliver kursus af Høngs slags.

Man kan vel *enten* tage bestemmelse om at følge trop med de andre, der går over til offentligt eje i erkendelse af, at tiderne er blevet andre. Bestyrelsen har ved den hidtidige drøftelse ikke skønnet dette rigtigt, måske også i en indrømmelse af, at en offentlig myndighed heller ikke ville være interesseret i selv at overtage bygninger, der netop i øjeblikket kræver så store byggearbejder som i Høng. Bestyrelsen og skolens ledelse søger — og det er altså det til det foranstående enten svarende *eller* — at få de bevilgende myndigheder med til 1) et ekstraordinært engangstilskud til byggeriet med den begrundelse, at dette vil være det billigste for staten. Desuden vil man søge om 2), at „skolepengene skal følge barnet“, altså pr. elev et tilskud, der svarer til gennemsnitsudgiften pr. elev i statsskolerne. Derved ville det ikke koste noget i undervisningspenge at gå på et privat kursus. Endelig må 3) Ungdommens Uddannelsesfond føres à jour, så opholdsudgiften for en rimelig dels vedkommende blev dækket. I en årrække er antallet af gymnasiaster, der skulle dele den sum, uddannelsesfonden havde til rådighed, steget mere end det til rådighed værende beløb. Resultatet var, at færre og færre fik hver mindre og mindre. I år er gymnasiebeløbet sat op fra 4 til 7 millioner. Det er formodentlig stadig en del for lidt.

Høng Studenterkursus er i øjeblikket i en periode, hvor endnu en gang ansvaret for den kurs, der skal stikkes ud, nok kan føles tyngende, også fordi de almene kursusproblemer hos os får en ganske særlig udformning gennem branden af faglökalerne. Det er en lettelse at vide, at skolens daglige ledelse har andre, den deler ansvar og bekymringer med. De private kurser står ved en korsvej, og det er ikke let at se, på hvilken vej de skal slå ind — og samtidig er der brug for kursuspladser som aldrig før. Vi håber på folketingets velvilje. Der kommer den almene afgørelse til at træffes. Derefter må hvert enkelt kursus tage sin.

*Forårsekskursion
til Reerso*

Også et udbytte af en ekskursion

Elevtallet er endnu engang gået en halv snes i vejret, så skoleåret begyndte med 153 elever, fordelt med ca. 20 i hver af de tre afgangsklasser (to matematiske og en sproglig) samt 4 begynderklasser, nemlig to matematiske med 26 elever i hver og to sproglige med 20 i hver. Man lægger mærke til, at der for første gang også er to sproglige begynderklasser. Der er flere grunde til denne udvidelse: nyordningen for gymnasieundervisningen har givet den sproglige retning matematik igen, samtidig med at der åbenbart er en vis fornemmelse af, at matematikken i den matematiske retning er blevet sværere. Derfor er nok en del, der tidligere ville have forsøgt sig som matematikere, blevet betænkelige og har valgt at blive sproglige. I hvert fald har tilgangen af ansøgninger om optagelse som sproglige for første gang i de sidste 25 år været større end antallet af matematiske ansøgninger. For skolens vedkommende har en medvirkende årsag til udvidelsen været, at man på lidt længere sigt bedre vil kunne udnytte den nye gymnasieordnings såkaldte grene, når der er dobbeltspor af sproglige såvel som matematikere.

Lærercollegiet er i det forløbne år ikke undergået ændringer. Der er grund til at takke lærerne for, at de ved at påtage sig det større antal timer, der blev følgen af forøgelsen af klassetallet, overhovedet gjorde udvidelsen mulig. Når udvidelsen kommer til at gælde såvel begynder- som afgangsklasse, bliver en forøgelse også af lærernes tal nødvendig. Under adjunkt *Lars G. Hansens* sygdom i april-juni besørgedes timerne ved kollegerne, og en ekstra beskikket censor foruden den ordinære overtog eksaminationen ved eksamen.

De nye *eksamensbestemmelser* er kommet i foråret og gav ikke de ventede lettelser i eksamensopgivelserne denne gang. Kursuselever skal stadig i nogle fag opgive lidt mere end gymnasiaster. Ved en indførelse af *normaltimeplan* for kurserne er alle onsdagsprøver bortfaldet. Elevernes arbejdsuge på skolen må kun være 36 timer. Samtidig er antallet af prøver ved terminerne også indskrænket i antal og varighed. Man lægger i det hele nu vægten på det daglige arbejde. På den anden side går der imidlertid en række timer fra til nye fag: der skal navnlig i begynderklassen være adskillige timer i erhvervsvejledning, herunder i læseteknik. Dette er sikkert udmærket. Det er hvert år — også

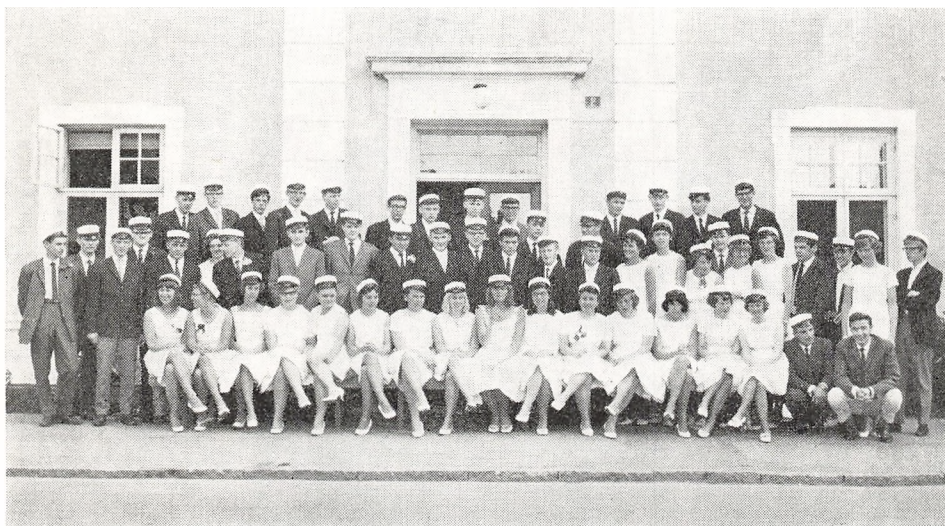
trods vejledning — svært for mange at lære at læse rigtigt. Den nye gymnasieordning vil gøre det endnu mere påkrævet at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt. Samtidig er der også som noget nyt indført „frie timer“. Der skal være 8 fællesarrangementer og 20 studiekredstimer. De sidste er blokeret af Gymnasieskolernes Lærerforening på grund af lønuoverensstemmelser med undervisningsministeriet om aflønningen.

Fællesarrangementerne vil blive afviklet i samarbejde med Erania. Det er da hensigten at uddybe emnerne næste år i studiekredse, efter at man først har hørt dem i foredragsform med efterfølgende diskussion i dette skoleår.

Fra undervisningsdirektoratet har der været *besøg* af lektorerne *Oscar Nielsen* i engelsk, *H. G. Hansen* i kemi, *Harmer* i dansk og *Appel* i historie. Desuden har der været de sædvanlige besøg af sundhedsplejerske og skolelæge samt tuberkuloselæge og erhvervsvejledere.

Ekskursionerne har været halvdagsture i geologi her i Vestsjælland. Desuden to hel-dagsture i geologi og historie til Midt- og Østsjælland, alle i foråret. I september tur til Ruds Vedby, Kløveshøj og Bromølle.

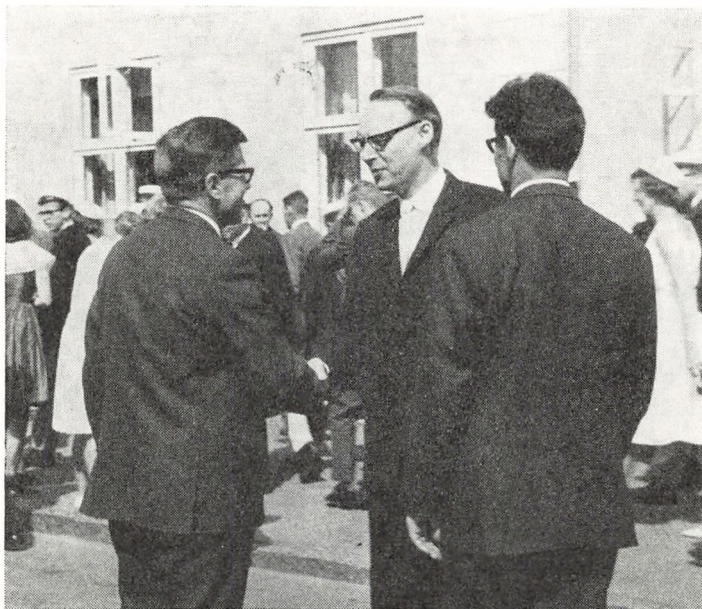
Fester: Ved juleafslutningen talte en af skolens gamle elever, sognepræst *P. Honoré*, Sorø, og fru Honoré sang forskellige gamle danske sange og julesalmer fra forskellige lande. Aftenen forløb i øvrigt på sædvanlig hyggelig måde med underholdning af forskellig slags. Skolekomedien i slutningen af januar bliver et større og større problem: hvad skal vi spille? Hvem skal instruere? Vi valgte Millers „Heksejagt“, som vi før har benyttet som fælleslæsning med udbytte. Lærerne har med mange overtimer ikke i de senere år haft tid til at stå i spidsen for indøvelsen. Stud. mag. *Hans Henrik Monrad* reddede endnu sidste januar situationen ved at påtage sig arbejdet. Der blev også af eleverne lagt et stort arbejde i forberedelserne, og resultatet undlod ikke at gribe forsamlingen af indbudte gæster og gamle og nye elever.

51 64-studerter

For første gang trådte de nye regler ved *eksamen* i kraft, for så vidt som der skulle tages hensyn til antallet af forsømmelser, der efter bestemmelserne ikke må overskride 25. Adskillige var nær på det famøse tal, et par enkelte nåede over, men dog med en begrundelse for forsømmelserne, der gjorde det rimeligt for lærerrådet at indstille til dispensation. Der er ikke tvivl om, at reglerne for forsømmelser er en ansporing for visse svage sjæle, der forsømmer unødvendigt, og reglerne for dispensationer, der i fjor ikke var helt klare, bliver nok strammet noget. Med indstillingsprøvernes bortfald rejses også visse indstillingsproblemer om, hvor sent en elev kan trækkes tilbage fra eksamen, noget, vi ikke har kendt til på kurserne før. I år havde eleverne for første gang en læseferies lejlighed til at samle stoffet under eget ansvar. Tiden blev vel udnyttet forskelligt — hvad andet kunne ventes — men den blev i alt fald udnyttet så godt, at alle bestod. Der var vel her som andre steder en vis usikkerhed overfor den nye karakterskalas anvendelse i praksis — med det nye systems opbygning omkring middeltallet 8 og med det dobbelte krav om bestemte kvotienter for at bestå. Trods god vilje til det modsatte hængte der nok alligevel noget ved af den Ørstedske skalas system.

Ved eksamen var antallet af studenter det hidtil største i skolens historie, i alt 51. Den praktiske følge deraf var, at studenter med pårørende var så mange, at skolen ikke længere havde plads i spisestuen til den traditionelle middag. Vanskelighederne løstes ved, at den mere formelle del af translokation og dimission fandt sted i spisestuen, medens bespisningen foregik på plænen i den nye rektorbolig. Da vejret var så godt, som det overhovedet kunne ønskes, forløb arrangementet fortræffeligt. Man tør ikke tænke på, hvad vi skulle have gjort i dårligt vejr!

Rektor Monrad hilser ved afslutningen på Gronlandsministeriets skolekonsulent og skoledirektør

Rektor Monrad tog ifølge „Sjællands Tidende“ sit udgangspunkt i de kunstværker, som findes på skolen. Der er skitser af gamle Troels Trier. De viser virkeligheden. Der er reproduktioner fra impressionismen til Picasso. Stadig virkelighed, blot set gennem kunstnerens temperament, som giver mange udtryksmåder. Rektor Monrad omtalte endvidere forskellige malerier udlånt fra kunstbiblioteket i København. Der er enkelte, hvor man ikke kan se, hvad der er opad eller nedad.

Ole Sarvig, som selv deltager i tidens kulturdebat, og som selv er omdiskuteret, har i „Krisens billedbog“ fremsat den tanke, at malerkunstens udvikling fra impressionisme til i dag netop kan læses som en billedbog, der illustrerer kulturlivets kriser. Den viser et oprud fra den virkelighedsopfattelse, der har hersket siden malerkunstens begyndelse. Hans konklusion er den, at „vi er landet på en fremmed klode. Vi er arveløse, vi er sæt som frø af en ukendt art“.

Det er de samme forhold, man finder i musik, teater, billedhuggerkunst og videnskab. Bag alt finder man følelsen af oprud, forskellig fra alle andre tiders. For mange står det som det totale sammenbrud. — Og så alligevel . . .

Det moderne teater *er* absurd og *vil* være det. Det mærkelige er dog ikke det væsentlige, det væsentlige er at finde en mening med galskaben. Grundsituationen er „det nøgne, tavse, det tomme, og ethvert menneske har den opgave at bryde tavsheden med ord, som har værdi, og som kan fylde tomheden med handlinger, der har værdi.“ *Er* vi arveløse, *er* vi landet på en fremmed klode?

Indholdsmæssigt? Har der ikke altid været oprudstendenser? En vilje til forkastelse af det, som var forud? Vi må svare, at det har der. Efter intethedens meningsløshed følger ikke håbløshed, men et ejendommeligt stærkt krav om form — om stræben.

Modernisterne mener, at de gamle former ikke har mere at sige os. Modernisternes indsats er opdagelsen af, at sproget har mange flere udtryksformer end ellers antaget. Vore forestillinger skal rystes, så der hanes vej for en fordomsfri erkendelse.

Vi skal bort fra fordomme, men ikke fra en vis orden. Kunstneren skal frigøre sig, være arveløs, men han skal komme os ved. Han skal stille krav til os. Digtningen kan fortælle os, hvad vi vidste, men ikke erkendte. Det vil den moderne kunst gøre på sin chokerende måde. Vi skal kende og erkende. Det ville det bedste af det gamle også, at vi skulle.

Arven er der, men den skal hæves. Det bedste af den gennem hvert slægtled.

Rektor Monrad sluttede sin translokationstale med at fremhæve, at det er nærliggende at give Ole Sarvig og andre modernister ret — vi *er* arveløse. Og dog — er det moderne menneskes problemer ikke til syvende og sidst alle menneskers — til alle tider —? Altså menneskets problemer om arv og gæld over for forfædrene, om at blive sig selv — så sandt som vi alle er under samme vilkår — ét liv og én død at være ansvarlig overfor.

Der blev holdt endnu en række taler ved translokationsfesten. *Carl Chr. Olsen*, formanden for Erania, talte til sine kammerater og ønskede dem til lykke med eksamen. Han takkede dem, fordi de havde givet 1. klasserne venskab, som „vi så næste år må overføre til de nye 1. klasser“.

Realskolebestyrer *Georg Hansen* talte på lærerkollegiets vegne. Han lykønskede de unge studenter. Alle på kursus har bestået, mens der mange andre steder i landet er faldet elever fra undervejs gennem eksamenstiden.

Skolens sangkor sang derefter et par svenske viser.

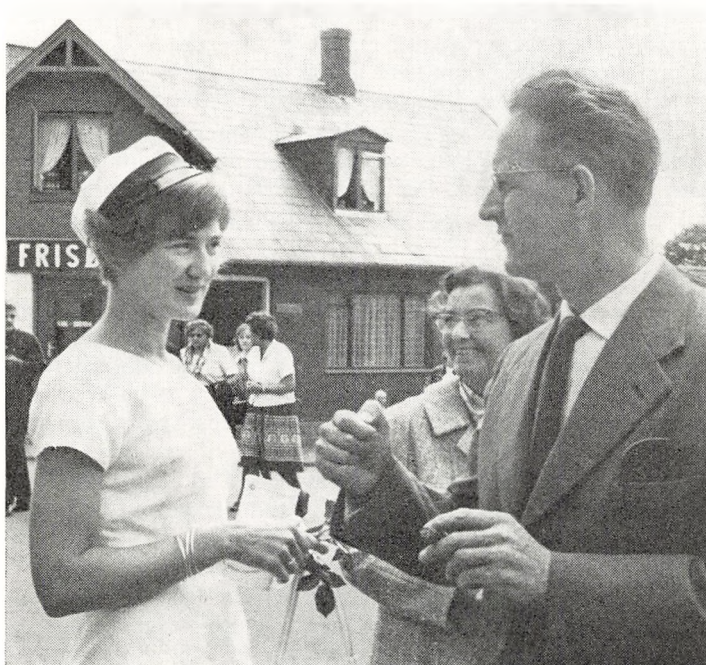
Karl Isaksen takkede som repræsentant for eleverne skolen, rektorparret og lærerkollegiet samt alle andre på skolen. Han sagde bl. a., at man ved jubilæet tydeligt så gamle elevers tilhørsforhold til skolen, og han opfordrede sine kammerater til at bevare interessen for skolens arbejde.

Sognepræst *Fl. Paludan-Müller*, Sæby, overrakte adjunkt Carl Sørensens mindelegat til *Chresten Buhgaard* og talte desuden på forældrenes vegne. Han takkede skolens lærere og ledelse, og til de unge sagde han, at man måtte håbe, at den milepæl, studentereksamen er, må blive til lykke for alle dem, som i dag passerer den.

Rektor Monrad uddelte derefter forskellige bogpræmier. De tilfaldt *Karl Isaksen*, *Kurt Ludvigsen*, *Carl Clement Olsen*, *Finn Gaunaa*, *Erling R. Meyer*, *Inger Andersen*, *Mogens Johansen*, *Steen Møller*, *Lena Troelsen*, *Rita Nielsen*, *Lene Rosgaard* og *Maja Holst*. Lektor *Esman Eriksen* overrakte præmien for godt kammeratskab til *Betty Spanggaard Knudsen*.

Rektor Monrad sluttede festligheden med at ønske til lykke til eleverne, takke lærerkollegiet, myndigheder, presse og andre, som med velvilje ser på og følger skolens arbejde.

Eleverne og forældrene blev derefter inviteret på en forfriskning, inden eleverne skulle ud på den traditionelle rundtur gennem byen, — og inden de drog videre til Bro-mølle Kro for at fejre studentereksamen, det gode vejr, det gode kammeratskab og alt andet, der var grund til at fejre . . .

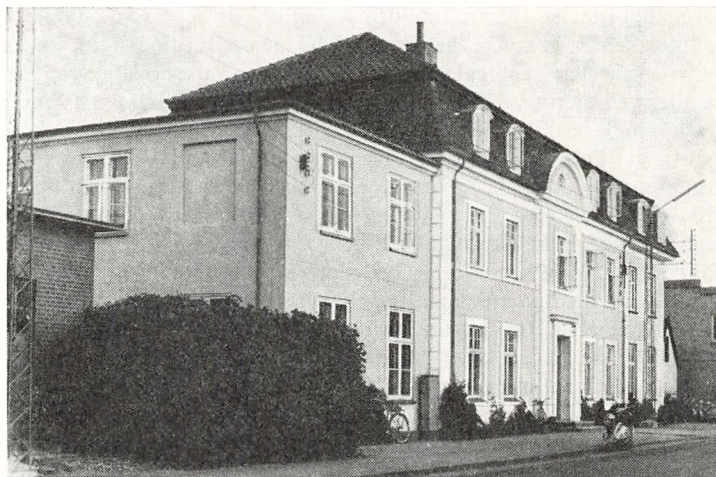

Så er det lykkeligt overstået

Ved skoleårets begyndelse eller rettere den 1. august var det 25 år siden, skolens nuværende ledelse tiltrådte. Da vi mente, at der var jubilæum nok i fjor, og et jubilæum til i år kun kunne blive en næsten gentagelse, var det meningen, at der ingenting særligt skulle ske på dagen eller ved elevmødet. Men i meget sidste øjeblik var der til vores store overraskelse alligevel nogle, der havde opdaget det. Resultatet var nogle meget venlige taler og smukke gaver, der kom helt bag på os. Min kone og jeg er meget taknemmelige derfor og vil meget gerne give udtryk derfor endnu en gang. Det er gået os som flere andre: første gang, vi fik forbindelse med Høng og skolen, sagde vi til hinanden, at vi trods al venlig imødekommenhed alligevel hellere måtte blive, hvor vi var. Men det blev alligevel Høng, og nu altså i lige så lang tid som alle andre ledere tilsammen. Havde vi vidst, hvad vi gik ind til af slid og usikkerhed på mange måder, havde vi næppe turdet sige ja til at tage fat. På den anden side har det særegne kursusarbejde efterhånden grebet os, og byen og egnen lidt efter lidt også. Vanskeligheder er der stadig, og større er der nok forude. Men på en eller anden måde er alt gået hidtil, og brug for kursus vil der også være i fremtiden, men under hvilken form organisationsmæssigt om nogle år — privat selveje eller en eller anden form for offentligt eje? Og hvor længe på det nuværende sted og i det gamle upraktiske sammensurium af bygninger? Og hvor længe kan vi selv holde til at udfylde pladsen? Stillet overfor alle disse spørgsmål er der al mulig grund til med taknemmelighed at tænke på alle de mange elever gennem årene, på medarbejderstaben i køkken og i skole og på Høng-Samfundets bestyrelse samt nu i de seneste år også skolens bestyrelse. Hertil myndigheder i sogn, amt og ministerium. Vi står ikke alene med ansvaret. Det heles trivsel er ikke længere afhængig af os alene. Meget slid, mange spekulationer, samtidig med, at vi godt kender alt det, der ikke blev, som det skulle. Tak for 25 indholdsrige år.

Deres taknemmelige

A. T. og J. H. MONRAD

Den selvejende institution Høng Studenterkursus

Driftsregnskab for tiden 1. april 1963 til 31. marts 1964

Indtægter:

Skolepenge (heraf fra Holbæk amt kr. 13.166,67)	74.366,67
Elevbetalinger for kost	264.610,00
Statstilskud	515.892,56
Andre indtægter	12.783,09
Indtægt ved collegier	10.374,10
Renteindtægter	401,75
	<hr/>
	878.428,17

Udgifter:

Lærerlønninger	471.842,95	
Andre lønninger	108.766,25	
Samlinger og undervisningsmateriel	6.323,71	
Indkøb af skolebøger	10.892,79	
Indkøb af madvarer	108.652,54	
Vedligeholdelse af inventar og service	4.412,83	
Reparation og vedligeholdelse af bygninger	32.567,40	
Ejendomsskatter, forsikringer og afgifter	7.677,82	
Renter	25.928,76	
Lys, kraft og varme	6.503,46	
Annoncer, kontorhold og tryksager	12.426,75	
Rejser og repræsentation	4.031,68	
Bogføring, revision m. v.	6.000,00	
Andre udgifter (forsikringer, ekskursioner, skolefest m. v.)	7.031,07	815.633,56
		<hr/>
	Overskud ...	62.794,61
der anvendes således:		
Afskrivning på driftsmidler	22.219,14	
Afskrivning på bygninger	40.575,47	62.794,61
		<hr/>
		0,00

Status pr. 1. april 1964

Aktiver:

Kassebeholdning		2.946,03
Postgiro		8.709,06
Landbobanken, Slagelse		1.253,67
Handels- og Landbrugsbanken, Slagelse (vedr. jubilæumsfond)		8.489,38
Beregnet tilgodehavende statstilskud		43.337,46
Forudbetalte lærerlønninger		49.448,93
Forskellige tilgodehavender		6.064,71
Driftsmidler (heraf anskaffet i regnskabsåret kr. 1.774,96)	74.063,79	
÷ afskrevet af årets overskud	22.219,14	51.844,65
Ejendommene	480.919,32	
÷ afskrivning	40.575,47	440.343,85
		612.437,74

Passiver:

Diverse kreditorer	38.965,25
Forudbetalt af elever	4.080,00
Forudbetalt statstilskud	41.000,00
Bogdepositum	10.035,00
Prioritetsgæld	509.868,11
Jubilæumsfond	8.489,38
	612.437,74

I bestyrelsen:

Hans Bagge

G. Schiøler

Johs. Lund Petersen

J. J. Lindsteen

H. Kraglund

Ovenstående regnskabsekstrakt har vi gennemgået og fundet i overensstemmelse med institutionens regnskab, som vi har revideret.

Slagelse, den 14. september 1964.

Revisionsfirmaet
Tage Møller — Frode Norgaard

S. Trzeciak
Tage Møller
statsaut. revisor.

Regnskabets driftsmæssige overskud har i det forløbne finansår nået den størrelse, der af revisionen anses for nogenlunde passende som risikomargin for en virksomhed, hvis udgifter er stærkt fastbundne, så de ikke svinger i samme takt som elevtallet. En udgift som installation af fjernvarme er en éngangsudgift, medens på den anden side udgifterne til bibliotek og samlinger ikke er udtryk for disse regnskabsposters virkelige størrelse i fremtiden. Der er her snarest tale om udskudte udgifter, der i de næste år vil blive ganske anderledes store. Det samme gælder indkøb af skolebøger. Alle lønudgifter må påregnes at stige væsentligt, og selv om der fås refusion, dækker denne kun delvis, og skolens andel vil blive stadig større. De store økonomiske problemer, der rejser sig på grund af den nødvendige udvidelse efter branden 19. maj 1964 og på grund af fornyelsen og opbygningen af samlinger og bibliotek, er nærmere omtalt under artiklen „Et år er gået“.

J. H. MONRAD

De kommende 25-års jubilarer i 1940.

Fra — om — til gamle kammerater

ÅRGANG 1939

Ved hjælp af velvillige kammerater, telefon og postvæsen, er det lykkedes mig at indsamle nedenstående sparsomme oplysninger om årgang 1940, næste års 25-års jubilarer.

Vi var det år kun 7 nysproglige og 11 matematikere, der, som det vil fremgå af oplysningerne, nu er spredt over det meste af landet, — ja, en enkelt er endog bosat uden for landets grænser.

Selv bor jeg nu igen i Høng og har i adskillige år haft nær kontakt med den gamle skole. Set udefra er skolen den samme, som da vi sagde farvel til den i besættelsens første år.

Indvendigt er der sket mangt og meget; men rektorparret Monrad er der stadig og vil byde os velkommen til en festlig jubilæumsdag i 1965. Vi fra 1940 var jo i øvrigt rektor Monrads første studenterhold fra Høng. Derfor opfordrer jeg alle, til at møde op i september 1965 for at deltage i elevmødet og fejre 25-års jubilæet.

Signe Johansen.

Matematikerne:

Anders Andersen fortæller, at han begyndte at studere medicin, at han opgav studiet, og at han derefter gik i lære hos en skibsmægler i København. Han blev udlært, og efter en kort tid som befragter var han fuldmægtig i „Torm“. Efter at have været medarbejder i et par andre danske rederier blev han i jan. 63 ansat ved Gulf Raffinaderiet ved Stignæs ved Skælskør. I dette firma er han eneste dan-

sker i direktionen. Har i sin fritid dyrket tysk og engelsk og HD-studiet i udenrigshandel på Handelshøjskolen. Gift i 1947 — 3 dejlige børn på 9, 10 og 12 år. Adresse: Boeslunde.

Ib Jørgen Christiansen

Carl Døssing, blev juridisk kandidat i 1946. Samme år ansat i Statens ligningsdirektorat, hvor han er endnu. Blev sekretær i 48, fuldmægtig i 57 og ekspeditionssekretær i 63. Gift i 1961 og har en søn på 2 år. Adresse: Bakketoppen 20, Virum.

Børge Gran, kom efter studentereksamen på Jonstrup seminarium og tog lærer-eksamen. Var derefter med på en ekspedition til Grønland som meteorologisk medarbejder. Efter grønlandsekspeditionen lærer ved forskellige danske skoler, bl. a. Østre skole i Slagelse og i Blistrup i Nordsjælland. Er nu overlærer i Farum. Gift og har 1 barn. Adresse: Farum.

Karl Erik Bloch Jensen, begyndte efter studentereksamen som kadet ved søværnet. Gennemgik derefter søofficersskolen og supplerede sin uddannelse med et par års ophold i Stockholm. Blev derefter søløjtnant. Efter yderligere studieophold i USA og England, adjutant hos viceadmiral Dahl. Derefter ansat som kaptajnløjtnant ved Nordregionen i Oslo. Senere orlogskaptajn og chef på artilleriskolen på Sjællands Odde. Gift og har 2 piger. Adresse: Stationsvej 67, Dragør.

Jacob Sverre Joensen

Carl Leck Larsen

Carsten Stengaard, kom efter Høng til Kunstakademiet i København, hvorfra han som arkitekt m. a. a. kom til Sverige, hvor han var arkitekt i et år. Derefter et års studieophold i Frankrig. Omkring 1950 ansættelse i et arkitektfirma i det allernordligste Norge. Groede fast deroppe og er nu arkitekt i Narvik. Gift med norsk pige og har to døtre. Adresse: Narvik, Norge.

Erik Chr. Torp-Pedersen, blev cand. med. i 1947. Gift samme år. Var derefter praktikant på forskellige hospitaler. I 1963 på et års studieophold i USA. Er nu reservelæge på røntgenafdelingen på Lersøpark hospitalet og fungerer samtidig som praktiserende læge i Vanløse. Gift og har 2 børn. Adresse: Egernevej 41, København F.

Svend Hansen, læste efter Høng-tiden til ingeniør. Den obligatoriske praktiske del af studiet gennemførtes i Finland. Efter at være blevet færdig med studiet ansættelse ved arbejdstilsynet i Åbenrå og Odense. Derfra til den nuværende stilling — også ved arbejdstilsynet, — i Esbjerg. Gift og har 4 børn. Adresse: Jagtvej 3, Hjerting.

Nils Christoffer Winther

Nysproglige:

Ebba Buhl

Max Mads Skjoldø Hansen, adresse: Hybenvej 39, Glostrup.

Vagn Holm, begyndte efter studentereksamen på det juridiske studium. Han blev cand. jur. i 1947 og ansattes kort efter i arbejds- og socialministeriet, hvor han virker endnu. Vagn Holm oplyser, at han desuden er lærer ved Danmarks sociale Højskole og leder af forvaltningshøjskolens sociale lederuddannelse og samtidig

er han lektor i social ret ved det juridiske og statsvidenskabelige fakultet. Dertil kommer, at han er redaktør af Socialt Tidsskrift, så han har nok at gøre. Han er gift og har en søn og en datter. Adresse: Buskvej 42, Vanløse.

Sigurd Kristiansen, fik ansættelse ved politiet, vistnok i København. Sigurd døde få år efter studentereksamen. Han nåede, så vidt jeg ved, ikke at komme hjem til Færøerne på besøg på grund af besættelsen. Han var vistnok gift.

Birgit Holst Pedersen, hedder nu fru Quade Rasmusen, idet hun er gift med proprietær Quade Rasmusen, Værsløvgården, Værsløv ved Kalundborg. Hun har en datter og 2 sønner, der alle tre går på Kalundborg gymnasium.

Palle Skov Petersen, som jeg takker for gode ideer til hjælp ved indsamlingen af oplysninger, skriver om sig selv, at han efter lærereksamen og nogle år som lærer i folkeskolen kom ind ved skoleradioen. Her virkede han i 8 år, hvorefter han blev leder af det midtjyske regionalprogram. Han giver sig nu kun af med reportagearbejde og er meget glad, både for arbejdet og for den naturskønne egn ved Kalø Vig, hvor han nu bor med sin kone og sine 3 børn. Adresse: Kystparkvej 35, Hjortshøj.

Signe Rasmussen. Jeg hedder nu Johansen og er lærerinde ved Høng Privatskole, hvor min mand også er ansat. Jeg har 2 børn, en pige på 20 år og en 19-årig dreng, som i øvrigt i år er blevet student fra Høng studenterkursus. Adresse: Droselvej 13, Høng.

- 1954 Argangsrepræsentanten, advokat Ragnar Dueholm, har samlet et for 10-års jubilæer usædvanligt stort og farverigt materiale.

Tandlæge Ole Bastholm, Østervej 27 st., Glostrup, smeder tænder på en klinik i Brønshøj, hvor han har indgået kompagniskab med sin chef. I sin studietid var han rejseleder, og fra den tid har han et dejligt minde i sin kone, der er italiener. Han har to børn, et med en pil opad og et med et kors nedad. Desværre måtte Ole melde afbud til den 12. og 13. september.

Bodil Belling er nu gift Lund, og manden er sognepræst i Svindinge, Fyn. Ikke noget med Øksendrup, skriver Bodil. Hun startede som stud. med., men opgav det til fordel for Mogens, som præsten hedder. Bodil blev gift allerede i 1958, hendes mand var da hjælpepræst i Brønshøj. Hun har også haft arbejde i Handelsministeriets arkiv i 4 år. De to fynboer har adopteret en pige på 11 år, der hedder Lilly. Bodil var ikke til jubilæumsfesten i Høng.

Civilingeniør Palle Christensen, Sdr. Ringvej 52 st., Roskilde, arbejder på Risø i elektronikafdelingen. Han har været marinesoldat og blev i 1963 gift med Marianne, siden er datteren Annette kommet til. Ved jubilæumssammenkomsten hos hr. og fru Monrad, gennemgik Palle forsøgsstationens problemer med Monrad.

Advokat Ragner Dueholm Christensen, Dalen 83, Esbjerg, har giftet sig med Lis, der er lærerdatter fra Vestsjælland. Nævnte personer traf hinanden, da Bent Martin Pedersen blev gift i 1958. Dueholm var med i Høng i sommer. Det jyske er ved at glide af ham, han truer med at tilslutte sig den store grå masse.

Cand. theol. Børge Christiansen, Skælskørvej 68, Slagelse, har taget en høj embedseksamen og er blevet forlovet. Han har været lærer i Kirke-Flinterup. Børge mener, man skal være gift, før man bliver præst, hans far mener, det kom af sig selv, hvis han blev præst. Problemet løses sikkert nu. Børge var ikke i Høng.

Argang 54 i 64

Akademiingeniør Jan v. Deurs, Lille Strandvej 4 B st. th. Hellerup. Foruden at tage sin eksamen har Jan nået et 16 mdr.s ophold ved flyvevåbnet i Karup. Sidstnævnte ophold har sikkert ikke generet ham meget i forhold til andre københavnerne, der forsøger sig på fastlandet, han er i hvert fald nu blevet gift med midtjyden Anna Nørtoft Thomsen, der en kort tid gik i klasse med os i Høng. Familien har siden 1960 yderligere bestået af en søn. Jan er ansat på A/S „Niro Atomizer“, København, som han fortalte en del om i Høng.

Arkitekt Knud Klinte Eriksen, Ny Østergade 12, 5. sal, København K, skal som sædvanlig opleves, men det var der også lejlighed til under jubilæet i Høng. Han går nu i tøj som andre mennesker, men tænker også på at blive selvstændig erhvervsdrivende. Pigerne flokkes stadig om ham, men han er ugift. Til septembervalget agiterede han for Venstre.

Advokat Ove Fjerring c/o Irs. Edlung, Silkeborg, har været amtsfuldmægtig i Randers i nogle år, men arbejder nu i advokatvirksomheden. Han er ugift. Han var let at genkende i Høng, selv om han i de ti år har udviklet sig til en personlighed. Hans væsen var et helt andet end det, man kendte for 10 år siden.

Signe Elise Frederiksen, gift Hansen, Petersborgvej 5 IV, København Ø, mødte i Høng med sit smil på samme måde som i gamle dage. Hun er lærerinde fra Blågård Seminarium og arbejder nu sammen med sin mand ved Frederiksberg skolevæsen. Folkets røst: „Sikke'n masse penge de tjener“.

Inge Lizzie Frost, gift Carelius, Enzenbühlstrasse 67, Zürich 8, Schweiz, er korrespondent fra Handelshøjskolen i København. I studietiden har hun også været på kontoret på „Den Permanente“. Som korrespondent tog hun arbejde i Zürich, hvor hun traf sin mand, civilingeniør Ingvar Carelius. Familien består yderligere af et par børn. Inge nåede ikke hjem til jubilæet.

Læge Carsten Dilling Hansen, Lazarettet, Sollefteå, Sverige, nåede heller ikke hjem til jubilæet. Dilling har ellers tilknytning til byen, da han er gift med læge Kristensens datter og har været læge på Sæby sygehus i nogle år. Hans stædighed er ellers uforandret, og eftergivenheden følges stadig op af et overbærende smil. Med sin kone har han avlet to børn.

Grethe Hansen, 45, Eton Ave, London N. W. 3, er korrespondent og har været i England i 5 år. Hun fortsætter med den ene eksamen større end den anden, for tiden er det Bachelor of Arts i tysk, fransk og latin, det gælder. Hun ville gerne have været med i Høng, men nåede det ikke. Grethe har forlovet sig med en arkitektstuderende.

Tandlæge Carsten Holten Ingerslev, Peder Godskesvej 6, Virum, har giftet sig med en tandlæge. I Høng fortalte han om sit studieophold i staten New York. Indenfor tændernes verden har han yderligere specialiseret sig i tandregulering. Han arbejder som undervisningsassistent på Københavns Tandlægehøjskole.

Birte Ahlmann Jensen, Klintebjerg børnehjem, Otterup, Fyn, har taget lærerindeeksamen i Århus. Hun har slået sig på børneforsorgen og havde vagt, mens vi andre festede i Høng. Birte er tilsynshavende i Klintebjerg nu, men har ellers været flere steder forinden, bl. a. på en studietur i Norge. Birte gør et stort arbejde for sit fag.

Læge Jørgen Bruun Jensen, Fynsgade 67 D, 1. sal, Fredericia, har været til ni årsmøde på skolen, men nåede ikke jubilæet grundet indkaldelse som militærlæge i Århus. Jørgen har giftet sig med en fynsk pige, og det har nu yderligere udviklet sig til en jysk pige. Jørgen er læge på By- og Amtssygehuset i Fredericia og synes at gå stærkt ind for sagen.

Leivur Johannesen, Ved Amagerport 3, 4. sal, København S, læser på Ingeniørakademiet i København. Han var ikke i Høng. Forbindelsen med Leivur har været dårlig, men det forlyder, at han ikke har brugt alle sine evner på ingeniørstudiet.

Arkitekt Hans Krogh, „Det gamle El-værk“, Gummerup, Glamsbjerg, medbragte til jubilæet i Høng en turistbrochure for Vestfyn udarbejdet af ham selv. Han skulle ellers på hestehandel i Næstved. Hans kone er adjunkt i Glamsbjerg, det formenes, at hun holder tempoet ud. Hans er også lærer. For øvrigt var Hans en af de friske fyre, der sluttede lørdagen med et bad i Storebælt.

Lærer H. Victor Larsen, Skolevej, Kolind, var med sin klasse på Bornholm, jubilæums-weekenden. Victor er gift og har to børn, Kim Victor og Jan Victor. Han planlægger en tur til det østlige Tyrkiet i øjeblikket, hvor han vil studere Kurdernes og Tjerkessernes liv og miljø. Victor har taget eksamen i Gedved efter først at have udryddet nogle af sine ambitioner.

Birgitte Madsen, Pile Allé, Bække, virker som lærerinde på en folke- og realskole i det sydvestlige Jylland. Hun har taget eksamen fra Haslev og har siden været både i Grindsted og Odense. Hun underviser bl. a. i fransk og har været i byernes by i studieøjemed, ligesom hun har læst ved Københavns Universitet. Birgitte er en frisk pige, hun tog samtlige festligheder i Høng med, da hun var til jubilæum.

Inger Geisler Møller, gift Ladefoged, Hovedgaard St., var også mødt op i Høng. Hun er uddannet sygeplejerske fra St. Josephs hospital i København. Hun er nu gift med en dyrlæge og har allerede bidraget til eftertiden med en pige og en dreng. Vidunderbørn selvfølgelig. I huset i Hovedgaard findes der tillige en del husdyr, som jeg vil anbefale de forskellige at se nærmere på under et besøg.

Pastor Jens Peter Møller, Teklavej 26, 1. sal, København NV, forkyndte Guds ord i Kingo kirken på Nørrebro i København, søndag den 13. september og kunne derfor ikke komme. Den gæve jøde har nået sit mål. Jens Peter er endda blevet en større prædikant. Til lykke med det.

Konsulent Niels Toft Nørregaard, Sabro Korsvej 156 pr. Mundelstrup, har sikkert oplevet mest af os allesammen bare i vort lille land. Efter et kortere ophold på tandlægehøjskolen i København, sagde han farvel til byens isolation. I Århus endte han som løjtnant ved telegraftropperne og følte sig tilfreds, men er senere gået over i det civile. Han arbejder for et medicinalfirma med lægemiddelinformation i Nord- og Midtjylland. Nørregaard har kone og to søde døtre. Han var med i Høng.

Civilingeniør Arne Olsen, Valbygårdsvej 87 st., Valby, indbød ved jubilæet til smagsprøve på Tuborg, på hvis forsøgslaboratorium han arbejder med aromaforskning. Han er gift med Ellinor fra årgang 1955, der som cand. jur. har fået stilling i kirkeministeriet, på den måde bliver begge til et par gode mennesker.

Lærer Bent Martin Pedersen, Klokkerhaven 2 E, Ballerup, har været Kirsten tro siden vor tid i Høng. Begge var med til jubilæet. De har to uartige drenge, men Bent styrer ellers eleverne godt nok og foretrækker fysik i de ældste klasser. Han er lærer fra aftenseminarium og har i øjeblikket en vogn, der kan køre. Familien bor i ejerlejlighed.

Adjunkt Jørgen Petersen, Høgsted Kær pr. Vrå eller Svendborg Statsgymnasium, hvor Jørgen er lærer i fysik og matematik. Han har taget embedseksamen i Århus og var tilmeldt jubilæet, men uforudsete begivenheder hindrede ham i at være nærværende.

Veterinary Officer, Svend Quist, Kabala, Sierra Leone — Sydvest Afrika, var selv-sagt forhindret i at møde i Høng. Quist har taget dyrlægeeksamen i København og virkede et stykke tid i Himmerland. Han har giftet sig siden sin udrejse, men har ingen børn. Quist er leder af en veterinærstation. Han har jeep med chauffør, en guard, der ordner småtingene. Så er der en house-boy til alt forefaldende arbejde og en Volvo Amazon til privat brug.

Hugo Rasmussen, Hedepigen, Herning, arbejder i de midtjyske tekstiler. Det har ikke været muligt, at opspore hans virkeområde, så han kunne få en titel. Det menes dog, at han er rejsende. Hugo er jo far til det lille væsen, han allerede havde med på klassen i Høng. Det er givet blevet større. Hugo var ikke til jubilæum.

Aktuar Juul Rasmussen, Hortensiavej 10, 1. sal, København V. Juuls nye vogn — det er nr. to, han har — kunne ikke køre til Høng. Han har derudover sommerhus på Femø. Så har han været i Paris et års tid m. v. Pengene hæver han i et københavnsk forsikringsselskab.

Læge Kurt Rasmussen, Strandhaven 39, Kalundborg, har nedsat sig som praktiserende læge i sin fødeby. Han tog eksamen for snart mange år siden. I mellem-tiden er han også blevet gift. Familien består i alt af tre personer. Kurt var i Høng og fortalte bl. a. om sin tid i lappernes by — Kiruna.

Landinspektør Keld Sidenius, Kierulffsvej 64, 2. tv., Slagelse. Efter embedseksamen aftjente Keld sin militærtjeneste ved Geodætisk Institut. Det med at blive sendt hjem til pigerne, tog han bogstaveligt og giftede sig i 1962. Han har arbejdet et års tid som landinspektør i Høng, hvor han også var til jubilæum. Keld er i for-året 64 blevet far til en pige.

Læge Erik Mejlhede Sørensen, Danmarksvej 52, Viborg, arbejder på Viborg Amts og Bys Sygehus. Foruden sin studietid har Mejlhede været lærervikar og har haft arbejde på en fabrik i Sverige. Han er gift. Han var ikke til jubilæet.

Arbejdsstudieingeniør Bent Storm Sørensen, Birkevej 1, Svendstrup ved Ålborg, havde taget sin kone med til Høng. Derimod var den øvrige familie bestående af Orla, Kirsten og Claus ikke med. Storm arbejder nu med rationaliseringsproblemer indenfor industrien og har sikkert helt svigtet tekstilbranchen i Fjerritslev. Indenfor fødevarerdivisionen er han stadig uovertruffet.

Sluttelig vil vi, der var til jubilæet i Høng, gerne rette en tak til skolen for dens tilrettelæggelse af arrangementet. En særlig tak til hr. og fru Monrad for en hyggelig søndag eftermiddag.

Til alle dem, der ikke var der:

Kom en anden gang, det er mere end turen værd!

Dueholm

1959 Alle fra årgangen har fået en opfordring til at skrive lidt om sig selv, men kun få har svaret.

Aage B. Kræmmer skriver: Ja, så er man altså pludselig blevet jubilar, med hvad dertil hører. På grund af almindelig travlhed (eksamen) blev dagen vist ikke mindet, som den fortjener. Jeg kommer ellers en del sammen med andre fra årgangen her i København. Men altså hermed en kort levnedsskildring:

Da jeg ikke var helt klar over, hvad jeg skulle give mig til, blev jeg efter studentereksamen først soldat i ca. 1½ år. Dernæst nok et halvt år med planlægning, mens økonomien blev stabiliseret med arbejde (postbud på Vesterbro). Siden september 61 har jeg studeret matematik og fysik ved Københavns Universitet, hvilket studium har vist sig fuldt ud at svare til mine forventninger. Første del her i sommer, og er så rigtig begyndt at studere. I øvrigt ingen større begivenheder eller omvæltninger i mit liv. Med hilsen til lærerne og gamle kammerater fra Høng.

Peter R. Melgaard, Langesvej 1, Køge, skriver: Umiddelbart efter min eksamen begyndte jeg at studere medicin. Da jeg havde læst i København i 2 år, brød jeg af og blev soldat. Som følge af min højde kom jeg til Gardn, og her blev jeg sergent. Her ved Livgarden gik der altså også 2 år. Jeg blev hjemsendt for 1 år siden, og jeg havde ikke noget at bestille, da universitetet forlængst var begyndt. Jeg tog da et vikariat i Køge på en af skolerne der. Jeg befandt mig så godt ved det, at jeg nu har besluttet at blive lærer. I august begyndte jeg på Haslev seminarium, og her vil jeg befinde mig de næste 3 år.

Inge Valentin Petersen skriver:

Kære „gamle“ kammerater. Som nybagt student kom jeg til København for at læse til korrespondent ved Handelshøjskolen. Det varede imidlertid kun et halvt år, så var jeg træt af det, det var ikke rigtigt det, jeg havde tænkt mig. Kort før jul 1959 blev jeg ansat ved Gladsaxe Kommunebibliotek som studenterhjælper i det håb at kunne blive elev der. Det gik imidlertid ikke så let, som jeg havde regnet med, det var meget svært at få en elevstilling, men da jeg havde været der et år, lykkedes det mig, efter at have søgt de fleste af landets biblioteker, at blive elev på Vordingborg Kommunebibliotek.

Der har jeg været i tre og et halvt år, og jeg er nu gået ind til den sidste fase af min uddannelse med et års studium ved Danmarks Biblioteksskole.

Jeg skulle så, om alt går vel, være bibliotekar juni 1965. Jeg er meget glad for mit arbejde og kunne absolut ikke tænke mig noget andet. Bibliotekarstudiet er meget alsidigt, man lærer lidt om alt, og må jeg med det samme prøve at fjerne den misopfattelse, som jeg gang på gang har været ude for, nemlig, at en bibliotekar enten er en bogorm eller et menneske, der blot står i en skranke og stempler

bøger ud. Vort arbejde er i højeste grad udadvendt, og det kan anbefales alle, der kan lide at have med bøger og mennesker at gøre. Netop i dag, hvor jeg fik brevet fra Esman Eriksen, rejser jeg sammen med Biblioteksskolen på en 8-dages studietur til Prag, og efter efterårsferien skal vi 8 dage på en sociologisk ekskursion til Esbjerg.

J. H. Monrad junior med sin farmor

Der instrueres til skolekomedien

Beretning fra Erania

Den 11. oktober 1963 afholdtes der generalforsamling i Erania. Aftenen indledtes som sædvanlig med Erantiasangen, hvorefter man fulgte dagsordenen. Ordstyrer blev *Åge Skovsted Jespersen*. Efter henholdsvis formandens og kassererens beretning gik man over til valget af ny bestyrelse. Der var opstillet 3 lister. Valgt blev: Formand: *Jesper Holst*, næstformand: *Helle Borup*, kasserer: *Vogt-Møller*, menige medlemmer: *Kirsten Hundevad* og *Søren Ryge*. Suppleant: *Claus Jespersen*, revisorer: *Esman Eriksen* og *Åge Skovsted*.

Den 2. november 1963. Erania blev gæstet af *Jens H. Jensen*, Mellempfolkeligt Samvirke. Han holdt et udmærket foredrag om det dansk-indiske Mysore-projekt, samtidig med at han viste en række udmærkede lysbilleder. Først fra Mysore-distriktet og senere fra det øvrige Indien. Foredraget omhandlede overvejende landbrugsproblemerne. Der blev også talt en del om højskolebevægelsen i Indien, og hvilke betingelser der stilles til unge for at blive optaget på en sådan skole. En helt igennem vellykket aften.

Den 9. november 1963. Erania havde arrangeret en diskussionsaften med pastor *Paludan-Müller* over emnet: Militær og religion. Det udartede sig til en livlig diskussion, og det blev en meget interessant aften.

Den 23. november 1963 arrangeredes der elevunderholdning. Desværre havde der ikke meldt sig mange aktører, så underholdningen blev en smule ensformig. Først spillede det såkaldte skoleorkester, derefter fulgte en munter sang om skoletimerne på Høng Studenterkursus, og endelig serveredes der en meget fin lærerparodi. Efter underholdningen var der kaffebord, der efterfulgtes af dans; først til bånd, senere til skoleorkestret, hvad der ikke gjorde aftenen ringere. I det store og hele en vellykket aften.

Den 30. november 1963. I hast måtte Erania arrangere hyggaften, da aftenens foredragsholder sendte afbud. Der blev så spillet skak, bordtennis med mere til baggrundsstøj fra båndoptager.

Den 7. december 1963. Erania havde i samarbejde med rektor Monrad og adjunkt Büchner-Jensen arrangeret fælleslæsningsaften. Som supplement opførte nogle elever med støtte fra bogen Kaj Munks: Han sidder ved smeltediglen. En rigtig Eraniaaften, der sluttede med kaffebord.

Den 14. december 1963. Og så til generalforsamling igen. Tilslutningen var dårlig, men det lykkedes dog at få en bestyrelse valgt. Den kom til at bestå af: Formand *Ejvind Bertelsen*, næstformand *Jens Chr. Lauritzen*, kasserer *Bjarne Geilo*, menige medlemmer *Kirsten Friis* og *Poul Ipsen*, suppleant *Anders Årup*. Aftenen sluttede med en sludder over kaffen.

Den 11. januar 1964. Eranias første arrangement i det nye år blev en filmaften med følgende forevisninger: „Vejen til højere levestandard“, „An American Factory“, „Atomalderens industri“ og spillefilmen „Har jeg forresten fortalt, at jeg elsker dig.“ Det var meget interessante film, som ikke glemtes over kaffekoppen, hvilket medførte, at en diskussion kom i gang med *Esman Eriksen* som ordstyrer.

Den 18. januar 1964. Dyrslæge *Jørgen Leerhøj* fortalte og viste lysbilleder fra Israel; landets politiske situation set med FN's øjne. Der blev givet en dybtgående forklaring på mange af de ting, som aviserne i almindelighed er tilhøjelige til at sætte en glorie om. Aftenen varede ved til kl. 23,00, og mange spørgsmål blev besvaret.

Den 25. januar 1964. „Æventyrernes Klub“. Foredragsholderne var: *Rafael* og *Leif Johansen*. Det var et forsøg på at leve op til, hvad der tidligere er hændt i Eranias sagnomspundne historie. Aftenen var jævnt underholdende, og efter at have set en del lysbilleder og nydt anden underholdning kunne man forlade stedet „med almindelig ro“, som protokolføreren skriver.

Den 1. februar 1964. Der afholdtes skolefest med hotellets sal som sædvanlig fyldt af byens borgere samt tidligere og nuværende elever. 1.-klasserne opførte *Millers*: „Heksejagt“. Den ikke lette opgave løstes under salens absolutte lydørhed. Efter pausen dansedes der. Samme dag bragte den glæde, at „Rostra“ udkom i helt ny udgave — sådan som et godt skoleblad skal være.

Den 7. februar 1964. Københavnertur: Stort — stort (og besværligt) arrangement, skriver protokolføreren, og han fortsætter: To „større“ busser bragte os til hovedstaden. Vi besøgte Planetariumet på Bellahøj. Derefter besøgte vi i to hold henholdsvis Nationalmuseet og Frihedsmuseet. Mad i „Studenteforeningen“. Forestillinger om aftenen i Det Kongelige Teater — gamle scene med „Saul og David“ — Det nye Teater med „Victor“. Efter forestillingerne samledes alle fra fjern og nær, og det lykkedes sandelig at få alle „hjem“ til Høng. Vi havde en virkelig skøn og vidunderlig hjemfart. Formanden havde hovedpine. STOR — STOR — SUCCES!!

Den 22. februar 1964 var der jubilæum i „Æventyrernes Klub“. Aftenens talere var:

Hvad søger hun efter?

Aftenhygge på pigecollegiet

En forsumpet gymnasiast

fru Bohus, Claus Jespersen og Hans Koch. Der indtraf i aftenens løb mange spændende, morsomme og højst interessante episoder.

Den 29. februar 1964 afholdtes der karneval. En virkelig fornøjelig aften med musik, fest og glæde.

Den 14. marts 1964 gæstede Olav Evensen, Erania. Han talte før kaffen om „Bøger og mennesker“, og efter kaffen om kunstmaler Johs. Larsen. Der var alt for ringe tilslutning, skønt foredragene var af meget høj kvalitet.

Den 20. marts 1964 afholdtes der igen generalforsamling. Formanden bød velkommen, hvorefter, traditionen tro, Åge Skovsted blev valgt til ordstyrer. Efter formandens og kassererens beretning fremlagde Esman Eriksen en kritik af regnskabsførelsen på grund af manglende bilag. Han opfordrede til nærmere samarbejde mellem formand og kasserer. Derefter gik man til valg af en ny bestyrelse, der kom til at se sådan ud: Formand Carl Christian Olsen, næstformand Claus Jespersen, kasserer H. J. Korsholm, menige medlemmer Lene Lissau og Jesper Bastholm, suppleant Alf L. Pedersen. Aftenen sluttede med dans.

Den 11. april 1964 blev der arrangeret „Krydsild“. Rektor Monrad og Esman Eriksen blev af eleverne stillet over for nærgående spørgsmål om skolen og problemer vedrørende denne. Der var fuldt hus, og aftenens resultat blev, at skolens ledelse og eleverne kom hinanden på nærmere hold.

Den 16. april 1964 blev Erania gæstet af Grønlænderforeningen KALATDLIT's formand, Jonathan Motzfeldt, der holdt foredrag under titlen „Er Grønland Danmarks U-land?“ Foredragsholderen svarede selv „ja“, idet kun 10 procent af grønlænderne er dobbeltsprogede, og understregede, hvor dårlig oplysning de har i forhold til de øvrige danskere til trods for, at de ikke er analfabeter. Efter teen fulgte en god diskussion.

Den 2. maj 1964 afholdt Erania sit sidste arrangement i dette skoleår. Foreningen blev gæstet af et orkester fra Næstved, som først gav koncert, hvorefter det spillede op til dans. Erania solgte den aften pølser og sodavand, hvilket gjorde kassen godt.

Den 22. august 1964. Med rektor Monrad i spidsen begav skolens elever sig ud på den traditionelle rundtur i byen, hvorunder der blev givet oplysninger om byens forskellige institutioner og virksomheder. Efter byturen satte man kurs mod Tissø, hvor hver især efter gammel skik med et varmt ønske kastede en sten i vandet. Efter hjemkomsten serveredes der chokolade og holler, og de nye elever blev orienteret om de forskellige foreninger, der var og ville blive oprettet på skolen. Aftenen sluttede med dans til båndoptageren.

Den 29. august 1964 havde Erania besøg af foreningens gode ven, pastor Paludan-Müller, som holdt et virkelig interessant og morsomt foredrag over emnet „Mennesket og humoren“. Desuden fortalte pastoren på næsten malerisk måde om en Italiensrejse, han havde foretaget sammen med sin kone. En hyggelig aften i Erania.

Den 5. september 1964 overlod Erania scenen til „Liberale gymnasiaster“. En tidligere Høngelev, *Mogens Hansen*, skulle fortælle om foreningens formål og svare på spørgsmål. Det blev mest til svar på tiltale.

Den 12. september 1964. Denne dag stod helt i elevfestens tegn. Kl. 18,00 var der spisning for både gamle og nuværende elever. Kl. 19,30 begyndte generalforsamlingen i „Høng-Samfundet“, hvilket gik meget fornøjeligt til. Derefter underholdt Erania. Før man brød op for at gå til fest på hotellet, var der en del, som havde ordet for at ønske rektorparret tillykke med deres 25-års jubilæum på Høng Studenterkursus.

Den 22. september 1964 blev også markeret på Høng Studenterkursus. Erania afholdt ligesom „familien Danmark“ valg. Seks partier havde meldt sig, og kl. 20,00 tog debatten fat. Socialdemokratiet blev repræsenteret ved *Henning Jensen*, Radikale Venstre ved *Ole Hansen*, Konservative Folkeparti ved *Hans Helge B. Thomsen*, Venstre, Danmarks liberale parti, ved *Anders Årup*, S.F. ved *Hans Koch* og det kommunistiske parti ved *Alf Lykke Pedersen*. Efter ordførernes indlæg fulgte en livlig og saglig debat, hvorpå man gik til afstemning. Der blev afgivet 110 stemmer, der fordelte sig således: liste A 8, liste B 4, liste C 47, liste D 25, liste E 1, liste F 10, liste K 8, liste M 1 og liste U 6. Efter dette valg kunne man danse i spisesalen eller følge de større resultater i TV.

Den 3. oktober 1964 havde foreningen besøg af *Klaus Becker-Larsen*, der holdt et yderst levende foredrag om „Den afskyelige snemand“ og Nepal. Efter kaffen blev der vist film om en ekspedition til Tibet.

Den 16. oktober 1964 var der så igen valg af bestyrelse til Erania. Den almindelige dagsorden blev fulgt. Efter nogle meget livlige meningsudvekslinger kunne man vælge den nye bestyrelse, der kom til at bestå af: Formand *Hans Helge B. Thomsen*, næstformand *Annie Ørtoft*, kasserer *Bjarne S. Petersen*, menige medlemmer *Anna Grethe Larsen* og *Ole Hansen*, suppleant *Jørgen Reng*.

Den 21. oktober 1964 havde Erania besøg af teateranmelder ved Information *Viggo Clausen*. V. Clausen kørte sin landskendte radioreportage „Jeg tilspørger dig“. Samtidig knyttede han kommentarer dertil. En meget udbytterig aften, der gav mange elever tanker til efterretning om ægteskabet og dets vilkår.

HANS HELGE B. THOMSEN

Charlie har vanskeligt ved at løsrive sig

Rostra

EFTER SOMMERFERIEN var vi seks nye elever, der af den „gamle“ redaktion fik til opgave at udgive *Rostra*. Rammerne omkring bladet var allerede fastlagt: Vi skulle inden jul udsende i alt fire numre, omslagene med annoncer var ligeledes trykt, så vi kunne gå i gang med at samle stof med det samme.

Det første problem, vi stødt på, var det, at vi ikke vidste, hvem der kunne skrive om hvad. Ligeledes gjorde det, at vi ikke kendte ret meget til forholdene på skolen, at det var begrænset, hvor skolepræget første nummer blev. De problemer, vi sidenhen er stødt på, er af rent tidsmæssig art; ikke ret mange er klar over, hvor utroligt mange timer der går med at fremstille et enkelt nummer, og da tid er en af de få ting, vi ikke har for meget af, har det været vanskeligt at overholde udsendelsesterminerne.

Redaktionen har på grund af de tidsmæssige problemer derfor til hensigt efter juleferien at henvende sig til alle elevernes forældre for at bede dem abonnere på *Rostra*; forældrene vil herigennem få indblik i, hvad der foregår på skolen, og vi vil forhåbentlig få økonomisk basis for at få bladet bogtrykt, således at vi ikke skal bruge urimeligt meget af vores fritid på at udgive bladet.

Vi håber, at det på denne måde vil være muligt at udsende bladet en gang om måneden og stadig til så lav en pris som muligt.

I øvrigt er det redaktionens håb, at bladet vil afspejle livet på skolen, således at elevernes forældre kan få fornøjelse af at læse det, og at eleverne senere hen i livet, blot ved en gennembladning af *Rostra*, straks vil mindes episoder fra tiden i Høng.

På redaktionens vegne
Ole Hansen

De kursusstuderendes Landsråd - D. K. L.

På et møde i Odense den 17.—18. oktober 1964 stiftede repræsentanter fra 12 statsanerkendte studenter- og realkurser „Landsrådet for kursusstuderende ved statsanerkendte kursus til studenter- og realeksamen“ kaldet D. K. L.

Initiativet til dannelsen af D. K. L. blev taget af elevrådene ved Akademisk Studenterkursus og Statens Kursus — begge København. Det hvilede på en undersøgelse, som de samme elevråd foretog i efteråret 1963. Undersøgelsen gik ud på at få et klart billede af de kursusstuderendes forhold i bred almindelighed. Det viste sig, hvad ikke forekom helt uventet, at det var på det sociale og økonomiske område, de største problemer lå, men disse var til gengæld af en anden størrelsesorden, end man havde ventet. Det kom også for dagen, at mange studerendes problem var af mere psykisk karakter, og at mange problemer skyldtes uvidenhed om de faktiske muligheder, som samfundet byder på.

Det kan måske være af interesse at nævne et par resultater af den pågældende undersøgelse. Den viser, at de kursusstuderendes gennemsnitsalder ligger seks år over de gymnasiesøgendes, og at 70 % af samtlige kursusstuderende er selvforsørgere. Af disse 70 % er mange gift. For 5 % af disse er forholdene sådan, at begge ægtefæller er under uddannelse. Disse forhold afføder selvsagt mange sociale og økonomiske problemer for de pågældende.

Det viste sig også, at legatfordelingen til de kursusstuderende var procentvis lavere end til de gymnasiestuderende. Her må dog indskydes, at midler fra Ungdommens Uddannelsesfond til de kursusstuderende i år er forhøjet til 7 mill. kroner.

Desværre må man sige, at naturligvis undgik de kursusstuderende ikke at mærke bolig-mangelen, men var næsten ramt endnu hårdere end mange andre grupper unge mennesker, da boligen for de studerendes vedkommende i vid udstrækning udgjorde deres arbejdsplads.

Med disse og flere resultater for øje gik man så i gang med forarbejdet til dannelsen af det fællesråd, der som omtalt blev en realitet i Odense den 17.—18. oktober.

Disse undersøgelsesresultater, der her er omtalt, er blot nogle af de mange problemer, det nye landsråd ser som sin opgave at være med til at løse. Meningen med oprettelsen af dette fællesråd er derfor at give de kursusstuderende og deres problemer et talerør overfor myndighederne og de organisationer, som måtte være i stand til at række en hjælpende hånd til problemernes løsning. At der er en vis rimelighed i oprettelsen af „endnu en organisation“ ses i, at 15 % af de studerende går mod en højere uddannelse via studenter- eller realkursus.

Nogle af de ting, D. K. L. vil arbejde og tale for, er udover de ovennævnte:

- 1) Udbygning af de bestående kursus og oprettelse af nye.
- 2) Opbygning af et uddannelsessystem, der har den størst mulige relevans i forhold til den enkeltes fremtidige virke.
- 3) Forøgelse af befolkningens kundskab om uddannelsesmuligheder.
- 4) Forøgelse af den offentlige støtte til uddannelsen og formerne, hvorunder dette bør ske.

- 5) At få repræsentation i U.U.'s bestyrelse og centralnævn.
- 6) Forøgelse af boligmarkedet også med henblik på forøget kollegiebyggeri. Det kan i denne forbindelse nævnes, at et vist samarbejde med „De unges bolignævn“ er etableret.

Selv om vi her på Høng Studenterkursus ikke helt har samme problemer som mange af vore medstuderende, er det dog med allerstørste interesse, vi følger landsrådets arbejde, thi alle de tanker og interesser, som landsrådet repræsenterer, er dog i hovedtrækkene identiske med vore. Derfor var Høng Studenterkursus også repræsenteret ved det stiftende møde i Odense. Det lykkedes endog at få et mandat i D. K. L.'s syvmandsbestyrelse. Der er således skabt mulighed for, at de studerende ved kostskolerne også kan få deres sær-interesser frem.

Vi har på nærværende tidspunkt ikke fået lejlighed til at slutte os til som aktive medlemmer, men tilbudet ventes i nær fremtid, og der må så tages stilling.

HANS HELGE B. THOMSEN

Til medlemmerne

I ÅRSSKRIFTET i fjor var min hilsen til medlemmerne koncentreret om skolens 50 års jubilæum. Også i år har vi haft et jubilæum på skolen. Rektorparret Monrads kvartsekel-lange virke i Høng blev mindet ved elevmødet, ved jubilarsammenkomsten og ved bestyrelsesmøde i skolen i oktober. Fra elevforeningen fik Monrad overrakt et historisk bogværk. Fra den selvejende institution Høng Studenterkursus er bevilget et pengebeløb, og rektorparret vil for det indkøbe et maleri.

Andet sted i dette skrift har jeg sagt et par ord i anledning af rektorparrets mærkedag, og her skal blot tilføjes, at hvis gamle elever fra de 25 årgange havde haft kendskab til begivenheden i større tal, end tilfældet var, ved jeg, at der ville være indløbet mange flere hilsener end de ikke få, der alligevel kom.

Høng-Samfundets regnskab var — som det fremgår af lektor Esman Eriksens redegørelse — i år ikke helt så godt, som vi kunne ønske det. Jubilæums-årsskriftet i fjor var større og mere kostbart at fremstille end tidligere skrifter. Det betød et driftsunderskud på godt 500 kr. Skolens bestyrelse har imidlertid — i erkendelse af, at årsskriftets størrelse ikke mindst skyldtes *skolens* mærkedag — besluttet at bevilge 500 kr. til dækning af dette underskud. Vi kan altså se fremtiden roligt i møde. Med dette bidrag vil regnskabets så nogenlunde balancere.

Det gør det dog *kun*, fordi så mange medlemmer giver frivillige bidrag. Vi er taknemlige over, at disse beløb år for år udgør en så god del af de penge, som flyder ind til vor kasserer. De viser interesse for vor forening. Det er ikke mindst det, som gør, at vi i bestyrelsen fortsat med glæde kan virke for Høng-Samfundet.

De årlige elevsammenkomster i Høng er i reglen besøgt dels af medlemmer fra de sidste årgange, dels af 10, 25 og 40 års jubilarer. De mellemliggende årsklasser ses der ikke mange af. For at give alle medlemmer lejlighed til at mødes med kammerater er der hvert andet år en fest i København, og denne sammenkomst er fastsat til lørdag den 3. april 1965. Nærmere meddelelse vil senere blive udsendt, men man bedes allerede nu reservere dagen.

Årgangsrepræsentanterne har her en særlig opgave i at få samlet deres klasser. Vi håber, at mange vil benytte julehilsnerne til at gøre et forsøg på at forny kontakterne, så vi kan blive rigtig mange. Disse sammenkomster plejer at være hyggelige og kammeratlige. Vel mødt!

Venlig hilsen
HANS BAGGE

Høng-Samfundet

DER VAR FULDT HUS i skolens gymnastiksal plus opholdsstue, da rektor *J. H. Monrad* lørdag den 12. september kl. 19,30 bød velkommen til årets elevmøde.

Mødet indledtes — som sædvanlig — kl. 13 med frokost for 25-års jubilarerne, hvis årgangsrepræsentant, kontorchef *J. J. Lindsteen*, København, præsterede det kunststykke at møde iklædt sin studentersmoking samt hue.

Efter velkomsten talte rektor Monrad om Danmarks folkelige og politiske udvikling i lys af årstallene 1814, 1864, 1914 og 1939. Det blev her bl. a. fremhævet, at voldsomme begivenheder, som alle først og fremmest forbinder med disse årstal, måske trods alt ikke har haft den betydning for Danmark som folkeskoleloven af 1814. Dermed begyndte den udvikling, der af Hørup senere som målsætning fik: „At skabe et folk af en almue“.

Efter foredraget underholdt grønlænderne *Chr. Poulsen* og *Carl Chr. Olsen* med trommedans og små optrin, der på morsom og ironisk måde belyste forholdene på Grønland.

Til den efterfølgende generalforsamling valgtes kontorchef *J. J. Lindsteen* til dirigent. Formanden, chefredaktør *Hans Bagge*, Holstebro, omtalte det fyldige årsskrift, der var udsendt i forbindelse med skolens jubilæum. Det „underskud“, som derved var fremkommet på Høng-Samfundets regnskab, vil skolen dække ind. Det er bestyrelsens hensigt at arrangere en sammenkomst i København i begyndelsen af april 1965. Som følge af branden på skolen i maj måned arbejdes der i øjeblikket med byggeplaner. Byggeriet med inventar og samlinger anslås at komme til at koste ca. 1,4 mill. kr.

Til slut i sin beretning omtalte formanden, at det i år er 25 år siden, rektorparret Monrad kom til Høng Studenterkursus. Han udtalte sin og elevforeningens glæde over den fremgangslinie, som havde kendetegnet hele denne epoke. Som et beskedent udtryk for den taknemlighed, gamle Høngelever følte over for hr. og fru Monrad, overrakte han en bog gave (et historisk værk om Romerriget).

Chefredaktør Bagge, der også er formand for skolens bestyrelse, overrakte som en hilsen fra denne en buket blomster til fru Monrad og udtalte, at ved bestyrelsens møde i oktober ville der blive overrakt rektorparret en gave fra institutionen „Høng Studenterkursus“.

Man gik dernæst over til næste punkt på dagsordenen, hvor kassereren, lektor *Esman Eriksen*, oplæste regnskabet. Han udtalte sin glæde over, at så mange, mange medlemmer betalte ekstrabidrag til foreningen. Underskuddet på regnskabet skyldes ekstra udgifter bl. a. til årsskrift i anledning af jubilæet.

Driftsregnskab 1963—64

<i>Indtægter</i>		<i>Udgifter</i>	
Kontingenter	3881,55	Årsskrift	5050,41
Restancer	39,15	Tryksager, kontorartikler	398,23
Gaver	1168,85	Porto, telefon	475,28
Salg af årsskrift til skolen	665,00	Kontorarbejde	313,00
Renter på giro 6 50 46	22,47	Kasserer	100,00
Renter på konto for livs- varige medlemmer	70,35	Renter overført til konto for livsvarig medl.	70,35
Andel i overskud fra bal ved jubilæumsfest	55,00		
Underskud	504,90		
Balance	6407,27	Balance	6407,27

Status 31. august 1964

<i>Aktiver</i>		<i>Passiver</i>	
Kontant beholdning	136,50	Konto for livsvarig medl.	1567,83
Girokonto	423,42	Kapitalkonto	
Sparekassebog vedr. livsv. medl.	1567,83	Kontant formue ul. 62/63	
		1064,82	
		Underskud 63/64	504,90
			559,92
I alt	2127,75		2127,75

Restancer 25 à 7 kr. = 175 kr.
Regnskabet godkendt 12.-9. 1964

sign. *R. Dueholm*

På valg var formanden, kassereren og sekretær i boligministeriet, cand. polit. *Johs. Lund Petersen*. Alle valg var genvalg; ligeledes af revisorerne *R. Dueholm* og *K. J. Jacobsen*. Som årgangsrepræsentant for 1964 valgtes *Aage Skovsted Jespersen* og *Bette Monrad*.

Efter generalforsamlingen overrakte *Anders Andersen* fra II s på elevernes vegne en bog om dansk folkekunst og gav i forbindelse hermed udtryk for glæde over den imødekommehed og hjælpsomhed, hvormed eleverne altid blev mødt fra rektorparrets side.

På lærerkollegiets vegne lykønskede lektor *Esman Eriksen* med det gode grundlag, der i de 25 år var skabt for Høng Studenterkursus' videre udvikling og understregede rektor *Monrads* evne til som arbejdsleder at skabe det arbejdsklima, der fremmede den gensidige tillid og den enkeltes ansvarsbevidsthed. Som et symbolsk udtryk for „den sæd, der er sæet i de 25 år, og som skal vokse“, vil lærerkollegiet ved nybygningens indvielse lade plante et træ — *Monrads træ* — hentet fra „verdens tag“ Tibet. Træet, hvis navn er *Sequoia*, er et nåletræ, der kan blive over 50 meter højt, skal til sene tider vidne om det store, banebrydende arbejde, hr. og fru *Monrad* har udført her. Til slut fremhævedes tidligere og nuværende læreres taknemlighed over for fru *Monrads* fremragende indsats som værtinde; hr. *Eriksen* overrakte derfor fru *Monrad* en buket, der blandt andet indeholdt grene af en *sequoia*.

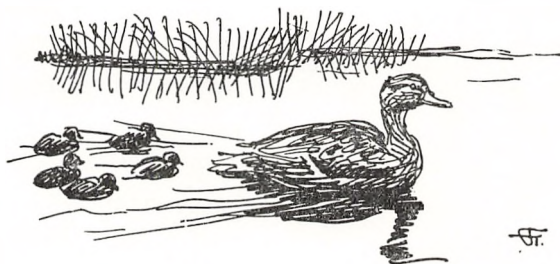
I sin takketale omtalte rektor *Monrad* kort de store vanskeligheder, der havde været ikke mindst i begyndelsen, og hvordan medgang og modgang havde vekslet i årenes

løb. Skolens vækst havde givet øget arbejde, men problemerne var blevet klaret, blandt andet takket være en medarbejderstab, der undertiden under trange kår havde været villig til at påtage sig deres del af arbejdet.

Hr. Monrad fremhævede også fru Monrads store og uundværlige indsats og sluttede med en tak til skiftende tiders elever; i hverdagens arbejde med de mangeartede problemer er det dog kontakten med ungdommen, der er kernen i en lærers og skoleleders arbejde.

Efter kaffen var der dans på hotellet til kl. 1,30; så sent fordi ballet begyndte sent, men også fordi *Erik Sosteds Kvartet* spillede aldeles fremragende.

ESMAN ERIKSEN

Medlemsliste

for Høng-Samfundet den 1. december 1964

Rektor J. H. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.
Fru A. T. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.

Nuværende og forhenværende lærere:

Adjunkt Åge Büchner, Vestergade 16, Høng.
Adjunkt, frk. Kamilla Christensen, Th. Niensensgade 29 B¹ th., Herning.
Adjunkt A. Damsgaard, Erik Menvedsvej 20, Viborg.
Cand. mag. fru Inger Dahl, Esbern Snaresvej 23, Kalundborg.
Adjunkt, frk. Grethe Drud, Vesterbro 127 (705), Ålborg.
Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng.
Landinspektør Uffe Flemberg, Hovedgaden 24, Høng.
Lektor Lars G. Hansen, Odinsvej 27, Høng.
Lektor, frk. Inge Humlum, Stadionvej 13, Ribe.
Lektor, fru Inger Bohus Jensen, Bagervænget 116, Slagelse.
Adjunkt H. Krogsgård, Høng Studenterkursus, Høng.
Lektor C. Fr. Marholt, Nyvej 1, Høng.
Seminarielektor Paul Nørreslet, Nørrevoldgade 25⁴, København K.
Lektor, frk. Ellen Pihl, Vestergade 20, Høng.
Seminarieadjunkt Erik Stougård Thomsen, Svanelundsvej 37, Hjørring.
Lektor O. Ørsnes, Elmevangen 13, Grindsted (livsv. medlem).
Adjunkt, fru Elisabeth Ørsnes, Elmevangen 13, Grindsted (livsv. medlem).

Elever:

- 1921 Overbibliotekar, frk. Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
*Lærer Anders Moseholt, Højagervej 6, Risskov.
- 1922 Prokurist, frk. Fanny Elisa Dahl, Hostrupshave 1⁴ tv., København V.
Fru Marie Dyhr, f. Christensen, „Højbo“, Laven st., Jylland.
*Sygehuslæge Alfred Fly, Kerteminde (livsvarigt medlem).
Overlærer Tage Halse, Livjærggade 44, København Ø.
Kontorchef Th. Larsen, Rygaardsallé 25A, Hellerup.
Forstander, cand. jur. Julius Lavrsen, Andelsskolen, Middelfart.
Overlærer, fru Julie Mathiesen, f. Rasmussen, Sct. Hansgade 2, st. Roskilde.
Læge Peder Gravgaard Mortensen, Ø. Hvidbjerg pr. Redsted, Mors (livsv. medl).
Dr. phil. Kristen Møller, Nitivej 13⁴, København F.
Læge Hans Munk, Lemvig.
Bogholder Georg Nielsen, I. E. Ohlsensgade 8² th., København Ø.
Gdr. Thv. Nielsen, Hvilehøjgaard, Ugelstrup, Kr. Såby.
- 1923 *Lektor Niels Aage Nielsen Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør.
Redaktør Axel Jørgensen, Thyregodsvej 3, st. th., Valby.
Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Gladsaxe, Søborg.
Cand. mag. Margot Mortensen, f. Jacobsen, Hegnet 17, Glostrup.
Gdr. Valdemar Nielsen, Jelstrup pr. Haubro.

* Årgangsrepræsentant

- 1924 Amtslæge, dr. med. Jakob Jakobsen, Grejsdalsvej 6, Vejle.
 Knud Dahl Jensen, „Skrænten“, Åle st., Jylland.
 Fru Alhed Jespersen, f. Nielsen, Olufsvej 19, København Ø.
 Redaktør Onni Kyster, Gl. Dronninggårds Allé 14, Holte.
 *Revisionschef Kaj Larsen, Nyvej 12 B, København V.
 Chefredaktør Arne Melgaard, Ved Bellahøj 11⁷, Brønshøj.
 Civilingeniør Gustav Mortensen, Hegnet 17, Glostrup.
 Ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, Abrinken 49, Virum.
 Læge Karl Kristian Rønne, Sandborgvej, Nyraad.
- 1925 Aksel Andersen, 41-37, 70 St., Woodside, N. Y., USA.
 *Seminarielektor Erik Halager, Kvaglundvej 31, Esbjerg.
 Direktør Aage Henrichsen, Femø.
 Dyrslæge Mogens Jørgensen, Ø. Jølby pr. Erslev.
 Læge Ove Heilmann Nøhr, Ellegårdsvej 64, Gentofte.
 Neal Nordland, f. Njal Sigurd Jonson, 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., USA
 Lagtingsmand, fuldmægtig, cand. jur. Poul Petersen, Thorshavn, Færøerne.
 Landpostbud Viggo Poulsen, Havrebjerg.
- 1926 Sagfører, cand. jur. M. Buchwald, Steenwinkelvej 12, København V.
 Dommer R. Johs. Dyreborg, Bjergbygade 3, Slagelse.
 Overlæge Helge Jacobsen, Odense Amts og Bys Sygehus, Odense.
 Cand. mag. Ida M. Jensen, Realskolen, Bælum, Østjylland.
 Fru Else Lind, f. Nordgaard, Hurup, Thy.
 Gårdejer Johs. Nielsen, Bjerre, St. Fuglede.
 Læge Lars Viggo Olsen, Skt. Jørgensbjerg 20, Kalundborg.
 Professor H. Winding Pedersen, Kleinsgade 1, København V.
 Fru Bodil Funck Rasmussen, Langgade 1, Stege.
 Fru Ega Ruus, f. Wamberg, Chr. X Allé 164, Kgs. Lyngby.
 Kiropraktør Hermann Agård Simonsen, D.C., Barsehøj 7, Hellerup (livsvarigt medlem).
 *Revisor H. C. Ulvsager, Kempsvej 1, Rødovre pr. Vanløse.
 Cand. polit. fru Nonny Wright, f. Hartnack, Danmarks FN-delegation, New York.
- 1927 Sagfører, cand. jur. Kaj Billeschou-Hansen, Torvet 2, Saksøbing.
 Fru Marna Brøste, f. Bruun, Skovhuset, Bakkeallé 1, Hørsholm.
 Bestyrerinde Hedvig Dolmer, Voldby.
 Pastor Jacob Jensen, Flidsagervej 13, Valby.
 Forvalter Axel Johansen, Tranquille, B.C., Canada.
 Læge Ejner Vestergaard Larsen, Frederikssund (livsvarigt medlem).
 *Aktuar Erik Vig Larsen, Krathusvej 11, Charlottenlund.
 Bogholder Søren Larsen, Ansager.
 Amtskontorchef, cand. jur. Carl Mathiasen, Vestervej 5, Frederiksberg, Sorø.
 Dommer Poul Birger Nielsen, Kerteminde.
 Civilingeniør Gøsta Pedersen, Borgergade 1, Esbjerg.
 Direktør, civilingeniør Johs. Røvsing, Vedstedvej 5, Valby (livsv. medl.)
 Ekspeditionssekretær, cand. jur. Erling Thiel, Rødtjørnevej 41, Vanløse.
- 1928 *Fabrikant, cand. pharm. Henry Agger, Nybrovej 98, Gentofte.
 Bibliotekar, cand. mag. Carl Emil Andersen, Hostrups Have 15⁵, København V.
 Fru Marie Bjerrum, f. Pedersen, Bjerrumgård pr. Ribe.
 Dommerfuldmægtig Kristen Feldborg Frølund, Flintegårdsvej 10, Høng.
 Sognepræst Kr. Kold Jensen, Grevinge.
 Dyrslæge Th. Møller Jensen, Boulevarden 5, Odder.
 Fru Kirsten Lauridsen, f. Ruus, Prins Valdemarsvej 51, Gentofte.
 Læge Jørgen Madsen, Gram.

Inspektør A. Raun Petersen, Bispebjerg Torv 10² th., København N. V.
Fru Valborg Sikjær, f. Czermack Nielsen, Harsdorffsvej 6A, København V.
(livsvarigt medlem).

Bibliotekar, frk. Else Skern, Ved Bellahøj 21⁵ th., Brønshøj.

- 1929 Civilingeniør Holger Brændgaard, Norgesvej 5 B, Lyngby.
Sognepræst Arne Buus, Øster Assels, Mors.
Civilingeniør Th. Christensen, Vamdrupvej 23, Valby.
Inspektør O. Møller Christensen, Læssøegade 17³, Odense.
Lektor cand. mag. Thyra Jensen, Grindsted.
*Civilingeniør A. Knudsen, Godthåbs Have 16⁸, København F.
Pastor Richard Sørensen, Dyrehavevej 21, Århus.
- 1930 Tandlæge Ellen Sophie Bertelsen. 1450 Creekside Drive. Apt. 67, Wolut Creek,
California 94598, USA.
Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, Markledet 27 A, Hvidovre.
Politifuldmægtig, cand. jur. M. I. Lund, Sønderborg politikammer, Sønderborg.
Lektor Henning Buhl Nielsen, Vardevej 20, Tarm.
Vicebibliotekar cand. mag. Henning Pedersen, Lundevej 16¹, Kalundborg.
Læge H. Roesdahl, Tandslet, Als.
*Ekspeditionssekretær, cand. jur., fru Dagmar Simonsen, f. Jensen, Ved Volden 12,
København K.
Fuldmægtig Tyge Sørensen, Lille Strandvej 18 G² th., Hellerup.
- 1931 Redaktør Hans Bagge, Holstebro Dagblad, Holstebro.
Lektor Jens Erik Bergstedt, Bragesvej 31, Åbyhøj.
Fru Asta Hoff-Jørgensen, f. Juul, Juliane Mariævej 32, København O.
*Lektor Peter Frimann Jensen, Humlevænget 54, Nyborg.
Dyrlæge Poul Toftegaard Jensen, Bøgevej 2, Hadsten.
Afdelingsingeniør Orla Jørgensen, Korsørgade 6¹, København Ø.
Dr. med. Wilhelm Oskar Koopmann, Olofström, Sverige (livsvarigt medlem).
Arkitekt M.A.A. Helge Nørvig, Segelckesvej 8, København F.
Kontorchef, cand. polit. Erling Pedersen, Nordahl Griegsvej 14, Søborg.
Sekretær Gudrun Christensen Smed, Reventlowsvej 7, Viby, Jylland.
Civilingeniør Bech Sørensen, Upplandsgade 36 A, København S.
- 1932 Resid. kapellan Halvdan Knudsen, Prangervej 75, Fredericia.
Civilingeniør H. Skov Christoffersen, Ved Kæret 38, Gentofte.
Fru Gerda Kjer, Ved Eltham 17, Hellerup.
Sognepræst A. Majvang, Dalby præstegård pr. Haslev.
Konstruktør Federico Mathiasen, Moltkesvej 26, København F.
*Sektionsingeniør, cand. polyt. Karsten Munk, Roald Amundsensvej 29, Århus.
Lektor Tage Thoft, Esbjerg statsskole, Esbjerg.
- 1933 Sygeplejeassistent Margrethe Hougård, Statshospitalet, Augustenborg.
Advokat Sv. Paabøl Jensen, Ringkøbing.
Dommer Tage Jævnald, Hornslet.
*Redaktør K. Hesselager, Udsigtsbakken 14, Bistrup pr. Birkerød.
Speciallæge Hellen B. Mygind, Amtssygehuset, Farsø.
Tandlæge Roald Skadberg, Næstved kommunale tandkl., Rådhuset, Næstved.
Skolepsykolog Gunnar Velsing-Rasmussen, Gedevasvej 31 A, Farum.
- 1934 Afdelingsing. Johs. Andersen, Gammel Kongevej 152 A³, København V.
Lektor Sigurd Christensen, Rungsted statsskole, Rungsted Kyst.
Grosserer Vaçn Dujardin, Arkonagade 19, København V.
Læge Astrid Klein, f. Joensen, Merkurvej 18, Vejle.
Fuldmægtig, cand. polit. David Munck, Vognmandsmarken 16, København Ø.
Fru Sonja Mundt, f. Berth, Hornbæk pr. Randers.
*Sekretær, cand. jur. Margrethe Smidt, Torvegade 49⁴, København K.

- Sognepræst Aug. Thomsen, Guldager præstegård, Guldager.
- 1935 Provisor, cand. pharm. Thora Broholm, Fåborgvej 14², Fruens Bøge, Dalum.
Fru Estrid Henriksen, f. Jespersen, Geelsdalen 33, Virum.
Sekretær, cand. polit. Søren Henriksen, Geelsdalen 33, Virum.
Sognepræst Edvard Nielsen, Veterslev præstegård pr. Vrangstrup.
Overlærer Aage Olsen, Tværgade, Langå.
Læge Preben Bender Petersen, Bistruphøj pr. Roskilde.
- 1936 Realskolelærer Aage Andersen, Absalonsgade 7, Slagelse.
Læge Ingrid Andersen, Munkegården, Svendborg.
Lektor Svend Brinkhard, Rytsebækvej 16, Virum.
Fru Edith Wisbech Christensen, f. Lehn, Vestergade 15, Lemvig.
*Eksp.sekr. K. H. Munch Hermansen, Tordenskjoldsgade 34, havehuset, Kbhvn. K.
Papirhandler Arent P. W. Hertel, Farvergade 7, Næstved.
Afdelingsingeniør, cand. polyt. Ejnar Larsen, Pilehøjvej 9, Kgs. Lyngby.
Tegner Poul Herluf Lohse, Pilebrovej 14, Herlev.
Læge Hans Aage Nielsen, Lorcksvej 10, Gentofte.
Bibliotekar, mag. art. Anker Olsen, Kobbervej 22¹ tv., Herlev.
- 1937 Assistent Olav Evensen, Ringstedvej 56B, Haslev.
Produktionschef Mogens Fürst, Koglevej 3, Gentofte.
Dommer, cand. jur. Asbjørn Grathe, Gentoftevej 11, Århus C.
Civilingeniør, cand. polyt. H. P. Hansen, Birke Allé 8, Glostrup.
Læge, fru Grethe Hermann, f. Pleen, Kordilgade 83, Kalundborg.
Lærerinde Agnete Høgsbro, Sct. Hansgade 33, Roskilde.
*Overlæge Vilh. Colding Jensen, Sæby sygehus pr. Høng.
Højskoleforstander, cand. polit. Arne Jørgensen, Brandbjerg Højskole pr. Jelling.
Bankkasserer Knud Lorentsen, Diskontobanken, Randers.
Fuldmægtig, cand. polit. Peter Madsen, Søborg Torv 4¹, Søborg.
Fru Grethe Schønning, f. Møller, Kongevej 15, Birkerød.
Advokat K. West, Stationsvej 8, Farum.
Direktør, cand. merc. Jens Chr. Weinreich, Frederiksberg Allé 88³, København V.
Sognepræst Ejvind Laursen Vig, Henrik Lundsvej 17, Skive.
- 1938 *Fuldmægtig Johannes Holst, Jydeholmen 5, Vanløse.
Sognepræst Paul Honoré, Asser Rigsvej 1, Sorø.
Jægmåstare B. Højer Jensen, Trolleholm, Esløv, Sverige.
Sognepræst Andreas Lamdrup, Strø pr. Skævinge.
Sognepræst Frode Møller Lauridsen, Kværs pr. Tørsbøl, Sønderjylland.
Professor i Dansk Knud Mørgensen, University of California, Los Angeles, USA.
Fru Ingrid Poulsen, f. Schmidt, Stjernevej 37, Gråsten.
- 1939 Dyr læge Asger Baltzer, Engrødvej 10, Helsingø.
Provst Orla Christiansen, Brøndbyøster Torv 51⁷, Hvidovre.
Redaktør Aksel Dreslov, Politikens redaktion, Klaregade 20, Odense.
Professor Svend Fredens, Skolevangsallé 2 B, Risskov. (Livsvarigt medl.)
Ekspeditionsskretær Svend Hansen, Skovvænget 8, Hørsholm.
Civilingeniør A. O. Haugaard, Frederiksdalsvej 78E, Virum pr. Lyngby.
Direktør Peter Hermann, Bryggeriet, Kalundborg.
Adjunkt, cand. mag. Poul Højvert, Toftøjevej 15 D, Vanløse.
Skoleinspektør Jørgen Molt Ipsen, Skodborg skole, Skodborg, Sønderjylland.
*Kontorchef, cand. polit. Jens Jørgen Lindsteen, Agade 134, 2. sal tv., København N.
Civilingeniør Knud Nielsen, Vestre Strandallé 139 B, Risskov.
Prokurist, frk. Karen Saxø, Overgaden 14² tv., Odense.
Civilingeniør Jøgvæn Winther, Sydskrænten 5, Holte.
- 1940 *Lærerinde Signe Johansen, Drosselvej 13, Høng.
Fru Birgit Rasmusen, f. Petersen, Værsløvgården pr. Værslø.

- 1941 Advokat, cand. jur. Ove Hansen, Kjærstrupvej 9, Valby.
 Brandinspektør, cand. polyt. Jens Johan Jensen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Statskonsulent Hans Hansen Larsen, p.t. Beirut.
 Bogholder Oluf H. Parbo, Hulkærvej 8, Søborg.
 Stenograf Karen Randing, Borgergade 32^d, København K.
 *Programsekretær Palle Skov-Petersen, Egå Strandvej 105, Hjørtshøj.
 Sygeplejerske Inger Wester, Randersgade 17e, København Ø.
- 1942 Dr. med. vetr. Herluf Bendtsen, Langagervej 17, Glostrup.
 Landmand Ib Hermann Breitenstein, Kongolnira Sisal estate, Ltd., Box 15,
 Morogon T. T. British East Africa.
 *Ingeniør Svend Clemen Christensen, Bøgedals Allé 34, Fruens Bøge.
 Civilingeniør Poul Gert Christoffersen, Færøvej 19, Ørholm, Kgs. Lyngby.
 Dyrslæge Kaj Dyrh, Langelund pr. Filskov.
 Dyrslæge Aage Hansen, Fensmarksvej 12, Næstved.
 Lærerinde, mrs. Inger Kronseth, f. Bruhn Petersen, 604 Forbes Avenue, North
 Vancouver, B. C., Canada.
 Mr. Ernst Köhler, 3. Davey Av. R.R.I. York Mills, Ontario, Canada.
 Sekretær, cand. jur. Lars Nordskov Nielsen, Nørre Søgade 25 A², København K.
 Civilingeniør Frands Olsen, Bogmosen 11, Hareskovby.
 Ekspeditionssekretær, cand. jur. H. J. Søltøft, Kaplevvej 64, Virum.
- 1943 Overlærer Elisabeth Hecht, Sportsvej 10, Haarby.
 Overlæge Carl Krebs, Den gamle præstegård, Hørby, Holbæk.
 Sekretær, cand. jur. Egon Larsen, Gennemløbet 7, Vanløse.
 Kommunelærer Erik Ledstrup, Solrød pr. Havdrup.
 Exam. pharm. Annalise Nielsen, Ringparken 45³, Roskilde.
 *Sognepræst Thorvald Nielsen, Føllenslev.
 Landsretssagfører Kaj Plejdrup, Nygade 5, Holbæk.
 Dr. med. Harry K. Sørensen, Tirstrupvej 6, Risskov.
 Redaktør J. D. Wolff, Lollands Tidende, Rødby.
- 1944 Materialeforvalter Svend Aage Brander, Kalkager 12¹ th., Hvidovre.
 Fru Gertrud Jensen, f. Knudsen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Redaktør Dan O. Larsen, Fuglegårdsvej 35¹, Gentofte.
 Bankfuldmægtig Paul Chr. Larsen, Lykkebakken, Årby pr. Kalundborg.
 Tandlæge Flemming Linde, Jyllandsgade 1, Hirtshals.
 *Statsautoriseret varemægler Peter Næsvang, Thomsensvej 7—9, Slagelse.
 Gdr. Egon Nøhr Poulsen, Fazanda 22, Colonata da Cela, Santa Comba Dao, Cela,
 Angola.
 Tandlæge N. Hedeager Sørensen, Vasegården, Vesterbrogade 31, Fredericia.
- 1945 Fru Jytte Blomsterberg, f. Schaltz, Kastrupvej 330, 2. sal, Kastrup.
 Advokat, cand. jur. Hans Ove Jensen, Algade 23, Æbeltoft (livsvarigt medlem).
 Kasserer Mouritz D. Kjeldsen, Dr. Olgasvej 2 A¹ th., København F.
 Journalist Henning Kristensen, Kong Georgsvej 52¹, København F.
 Gdr. Jørgen Kristensen, Møllegård, Høng. (livsvarigt medlem).
 Major Asger Milholt, Nordbergbakken 7, Oslo 8, Norge.
 Fru Kirsten Nøhr Poulsen, Fazanda 22, Colonata da Cela, Santa Comba Dao, Cela,
 Angola.
 Landsretssagfører Poul Gyde Poulsen, Slingerup.
 Prokurist Henrik Rasmussen Stryg, c/o gdr. J. H. Stryg, Gundslev pr. Nørre Alslev.
 Fru Lilian Karlskov Vestergård, f. Poulsen, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
 *Kontorchef, cand. polit. Niels Peter Vestergaard, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
- 1946 *Advokat Reiner Bønløkke Andersen, Ringparken 2 A, Skive.
 Cand. mag. Knud Hansen, Krejbjergvej 26, Mørkhøj, Herlev.
 Fru Inger Jensen, Marie Grubbes Allé 41, Kgs. Lyngby.

- Korrespondent Gerda Knudsen, f. Worm, Egebjergvej 71, Ballerup.
 Lærer Johan Kristensen, Dalstrøget 135¹ tv., Søborg.
 Fru Tove Elise Kristensen, Skovvejen 125, Ballerup.
 Frk. Didi Ruberg Larsen, Heinsgade 3² tv., København N.
 Bibliotekar Kirstine Eriksen, f. Larsen, Ådalen, Grindsted.
 Fabrikingseniør Ove Madsen, Ole Borchsvej 29 A, Valby.
 Fru Hanne Pedersen, Clarasvej 9, Glostrup.
 Lærerinde frk. Vera Rasmussen, Samkam Landhandel, Grovane st., Kr.sand, Norge.
- 1947 Forstander Julius Bidstrup, Himmerlands Ungdomsskole, Haubro.
 Fru Rita Engbirk, f. Dylh, Agertofte 22, Gentofte.
 Kommunalærerinde Birgit Glenner, f. Odgaard, Grønnevej 261⁴, Virum.
 Lærer Erling Grinder, Ordrupvej 66, Charlottenlund.
 Korrespondent Inge Hansen, „Parcelgården“, Grevinge.
 Skoleinspektør O. Pyndt Hansen, Kirkeskovskolen, Rude.
 Civilingeniør Uffe Bondebjerg Hansen, 18 PC van Aalststraat, Antwerpen, Belgien.
 *Regnskabschef, cand. oecon. Aage Jensen, Lerbjergvej 6, Ballerup.
 Reklametegner Grethe Jacobsen, Lerbækvej 6, Virum.
 Fru Jytte Jensen, f. Nielsen, Hasselvej 76, Virum.
 Sekretær, cand. polit. Vilmar Joensen, Brandts Vænge 13, Birkerød.
 Mag. scient. Gunnar Larsen, Nyrup Porthus pr. Kvistgård.
 Læge Jørgen Larsen, Menstrup pr. Hyllinge.
 *Redaktør Thorkild Thyge Madsen, „Vestkysten“, Esbjerg.
 Tandlæge Bjørn Mømsen, Østergade 2, Silkeborg.
 Arkitekt Birger Nordsted-Jørgensen, Kristianiagade 14, København Ø.
 Lærer Jørgen Greve Pedersen, Ørslev skole pr. Vordingborg.
 Fru Kristine Thusholt Petersen, Fyrrevang 56, Virum.
- 1948 Fru Else Andersen, f. Lykkeskov, Brobyvej 3, Skovlunde.
 Overtrafikkontrolør i SAS Gert Andersen, Listedvej 17 st. th., Kastrup.
 Lærerinde Birgit Barnkob, Strandby forskole, Haarby, Fyn.
 Kaptajn Henrik T. Berg, Tranegilde Strandvej 82, Greve Strand.
 Cand. pharm. Ebbe Brandstrup, Langlandsgade 130, Århus (p. t. på Ceylon).
 Fru Anna Espensen, f. Ølgård, Spangsbjerg Hospital, Esbjerg.
 Læge Arne Koll Espensen, Spangsbjerg Hospital, Esbjerg.
 Civilingeniør Peter Hjorth, c/o Ove Arup and Partners, P. M. Bag. 2088. Nigeria,
 Lagos, West Africa.
 Læge Poul Erik Jensen, Tinghøjvej 46⁵, Søborg.
 Ejendomsmægler Henning Johansen, Fuglsangvej 10, Høng.
 Erhvervschef H. Chr. Kolstrup, Hjarnøvej 31, Næstved.
 Højskoleforstander Aage Bojsen Møller, Rødkilde højskole pr. Stege.
 Knud Kousgaard Nielsen, Kæragervej 5, Vanløse.
 Landbrugskonsulent, cand. agro. Kristian Nielsen, Egehøjgård, Kirke Saaby.
 Afdelingschef Mogens Sandbjerg Nielsen, Rågårds Allé 20, Dragør.
 Forpagter Ole Schønning Nielsen, Bredetved pr. Holbæk.
 Redaktør Gunnar Petersen, c/o sognerådsfmd. gdr. Johs. Petersen, Tersløse, Dianal.
 *Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Strandvejen 28 B, København Ø.
 Civilingeniør H. W. Rasmussen, c/o Villa Nordbo, Gislinge, Sj.
 (p. t. British Westafrika)
 Tryllekunstner Jørgen Samson, c/o Rasmussen, Østerbrogade 57 C, 7. sal, Kbh. Ø.
- 1949 Skolebestyrer Carl Bengtsson, Breumvej 18, Herlev.
 *Eksp.sekr., cand. jur. Niels Borchersen, Havelodden 66, Roskilde.
 Tandlæge Hans Erik Dahl, Skovvej 3, Gentofte.
 Cand. mag. Arne Dinesen, Grøndalsvej 85, Birkerød.
 Civilingeniør Aage Hansen, Æblehaven 6, Allerød.
 Omsorgsassistent Jørgen Højbjerg, Ebberødgård, Birkerød.

- Lærer Aage Møller Jensen, Nørre Saltum.
 Lærer Niels Gunnar Kristensen, Rørby skole, Kalundborg.
 Fysioterapeut, fru Kirsten Krogh, f. Stærmosse, Nørrevang 8 st. th., Birkerød.
- 1950 Fuldmægtig Jørgen Valdemar Andersen, Brøndbyøster Torv 51⁴ th., Hvidovre.
 Knud Belling, Elmeallé 70, Vordingborg.
 *Forstander Kristian Hjerrild Buhl, Den udvidede Højskole, Haslev.
 Salgschef Eigil Erland Christensen, 49 B, Avenue Winston Churchill, Bruxelles 18, Belgien.
 Cand. pharm. Johs. Chr. Clausen, Jægersborgvej 74³ tv., Kongens Lyngby.
 Købmand Erling Fritzen, Søvej 1, Allerød.
 Civilingeniør Gunnar Hemmingsen, Slotsvænget 54, Slagelse.
 Læge Knud Nielsen, Thorupgård Allé 33, Vanløse.
 Boghandler Jørgen Rudbeck, Skovlunde.
- 1951 Korrespondent, fru Anne Grethe Andersen, Floradalen 29, Virum.
 Korrespondent, fru Margrethe Andersen, f. Nielsen, Brogade 3⁵, Holbæk.
 Overfenrik Thorkild Andersen, Brogade 3⁵, Holbæk.
 Laboratorieassistent, fru Bodil Christensen, f. Bagger, 49 B, Avenue Winston Churchill, Bruxelles 18, Belgien.
 Lærerinde Kirstine Juul Christensen, Nylandsvej 19, Silkeborg.
 *Major Poul Anker Hegaard Hansen, Kalvebodvej 221, St. Magleby.
 Driftsassistent Arne Henriksen, Sallevvej 30, Havdrup.
 Kaptajnløjtnant Jørgen Jacobsen, Løkenlia 28, Gjettenes, Norge.
 Læge Hans Erik Fuglsang Jensen, Kir. afd., Amts- og Bysygehuset, Skive.
 Radartekniker Karl Aage Jørgensen, Rodskov pr. Løgten.
 Lærer Knud Skov Madsen, Kirkeskovskolen, Rude.
 Teknisk tegner, fru Esther Martens, f. Fog Pedersen, Ved Bellahøj 4⁹, Brønshøj.
 Civilingeniør Ole Olesen, Kvædevej 13, Virum.
 Lærerinde Ruth Olufsson, Mosede pr. Tåstrup.
 Willy Gjerløv Pedersen, Hanstedvej 30, Valby.
 Civilingeniør Robert Poulsen, Norge.
 Cand. pharm. Eigil Rechnagel, Duevænget 1, Dragør.
 Civilingeniør Bent Østergaard, Østergård, Fly pr. Skive.
- 1952 *Sekretær, cand. jur.: Hans Christensen, Rye Mark, Gørlev, Sjælland.
 Premierløjtnant Arne Schøtt Hansen, Møllevænget 9², Allerød.
 Korrespondent Else Hansen, Vinkelager 14, 3. sal, Vanløse.
 Handelsskolelærerinde, fru Else Pagh Hansen, Manufakturforretningen, Mullerup, Slagelse.
 Fysioterapeut Benthe Jakobsen, f. Skytte, Amtssygehuset, Kjellerup.
 Læge Poul Jakobsen, Falen 21 B, Odense.
 Tandlæge Magna Mogensen, f. Dige, Drewsensvej 5, Silkeborg.
 Radiotekniker Jens Færch Olsen, Havnevejen 35, Aalbæk.
 Kontorist Harriet Rasmussen, c/o overklitfoged Axel Rasmussen, „Søholt“ pr. Thisted.
- Tandlæge Inge Rasmussen, f. Madsen, Tranderup, Skelskør.
 Klæng Kallestrup Sørensen, Hevring, Ørsted.
 Lærerinde Ida Midtgaard Sørensen, Skanderborgvej 32, 6. sal, Århus C.
 Adjunkt, cand. polyt. Gunnar Thaarup, Toftevej 42, pr. Nr. Sundby.
- 1953 Sekretær Mette Eichild Andersen, c/o Newland, Åboulevarden 5³, Kbhvn. V.
 Jytte Øster Ambrosius, Rødovre Parkvej 183², Vanløse.
 Revisor Flemming Skov Frederiksen, Aldersrovej 13, st. th., Århus N.
 Civilingeniør Jørgen Jørgensen, Høgh, Herluf Trollesvej 7⁵ th., København.
 Lærer Knud Jørgen Jacobsen, Flintegårdsvej 6, Høng.
 Magda Balle Jensen, Lime pr. Mørke.

Civilingeniør Henny Tang Lohse, f. Pedersen, Søværnet 7, Hornbæk.
Lærer Bent Guldberg Pedersen, Skjoldvej 29, Sorø.
Proprietær Ralph Stephan Piper, Christiansminde, Sindal.
Teknisk assistent Arne Reiff, Svinnige.
Kontorchef, cand. jur. Bent Arne Rudbæk, Læssøevej 7, Kgs. Lyngby.
Stenograf, fru Karen Margrethe Sørensen, f. Nørby, Rektorparken 18° tv.,
København SV

*Cand. polyt. Hans Bruun Thomsen, p.t. Persien.
Lærer Rasmus Laurids Vestergård, „Bakken“, Ølst pr. Randers.
Læge Erik Jacob Wester, Christianshøj 190, Søborg.

- 1954 Civilingeniør Palle Christensen, Sdr. Ringvej 52, st., Roskilde.
Fru Inge Lizzie Carelius, f. Frost, Enzenbühlstrasse 67, Zürich 8, Schweiz.
*Advokat, cand. jur. Ragner Dueholm Christensen, Dalen 83, Esbjerg.
Akademiingeniør Jan van Deurs, Lille Strandvej 4 b st., Hellerup.
Arkitekt Knud Klinte Eriksen, Ny Østergade 12, 5. sal, København K.
Lærerinde Signe Elise Hansen, f. Frederiksen, Petersborgvej 5², Kbhvn Ø.
Advokat Ove Fjerring, c/o lrs. Edlung, Silkeborg.
Læge Carsten Dilling Hansen, Lazarettet Sollefteå, Sverige.
Korrespondent Grethe Hansen, 45, Eton Eve, Room three, London N. W. 3.
Tandlæge Karsten Holten Ingerslev, Peder Godskesvej 6, Virum.
Lærerinde Birthe Ahlmann Jensen, Klintebjerg Børnehjem, Otterup, Fyn.
Læge Jørgen Bruun Jensen, Fynsgade 67 D¹, Fredericia.
Arkitekt Hans Krog, Gummerup, Glamsbjerg.
Fru Inger Geisler Ladefoged, f. Møller, Hovedgård st., Jylland.
Lærer Hartvig Victor Larsen, Kolind.
Fru Bodil Lund, f. Belling, præstegården, Svindinge, Fyn.
Lærerinde Birgitte Madsen, Pile Allé, Bække.
Niels Toft Nørgård, Sabro Korsvej 156, pr. Mundelstrup.
Stud. polyt. Arne Olsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
Lærer Bent Martin Pedersen, Klokkehaven 2 E, Ballerup.
Adjunkt Jørgen Petersen, Høgsted Kær pr. Vrå.
Fabrikant Hugo Rasmussen, Hedepigen, Herning.
Cand. act. Juul Rasmussen, Hortensiavej 10¹, København V.
Landinspektør Keld Sidenius, Kierulfsvej 64² tv., Slagelse.
Arbejdsstudieingeniør Bent Storm Sørensen, Birkevej 1, Svenstrup v/ Ålborg.
Veterinary Officer, Sven Quist, Kabala, Sierra Leone, South West Africa.
- 1955 Bibliotekar Else Marie Andersen, Byagervej 139¹, Birkerød.
Stud. arct. Detlef Franz Behrendes, Nørregade 10, Højer.
Korrespondent Tove Christensen, f. Madsen, Viggo Rottesvej 47, Charlottenlund.
Akademiing. Per Kaj Dyhr, Amaliegade 9, København F.
Cand. jur. Erik Eriksen, Østerled 18, Vejle.
Korrespondent Anne-Lise Fischer-Rasmussen, Niels Ebbesensvej 23⁴, Kbh. V.
Premierløjtnant Steffen Egede Glahn, Jægerhytten, V. Hassing Hede, V. Hassing.
Ekspedient Poul Ebbe Rostgård Hansen, Klostervej 14, Næstved.
Grevinde Gisela Knuth, f. Ahlefeldt Laurvig, Gl. Præstegård, Bandholm, Lolland.
Socialrådgiver Anna Koch, f. Raunkjær Petersen, Peter Bangsvej 205, Valby.
Sekretær Arne Reinau Larsen, Odinsvej 7 B, Høng.
Stud. jur. Mette Mikkelsen, f. Rumler, Rektorparken 20, København SV.
Civilingeniør Anders Bøgelund Nielsen, Østerbrogade 208¹, København Ø.
*Cand. jur. Ellinor Olsen, f. Nielsen, Valbygårdsvej 87, st. tv., Valby.
Søløjtnant I. John Peter Stenstrup, Søborg Parkallé 168, Søborg.
Stud. mag. Connie Truelsen, Kvinderegensen, Amager Boulevard 101,
København S.
- 1956 Elsebeth Danielsen, f. Andersen, Frederikshaldsgade 4, Århus.
Laboratorieassistent Kirsten Johansen, f. Asbæk, Thyregodsvej 5³, Valby.

Korrespondent Grethe Esser, f. Bach Christensen, Stærevænget 2, Dragør.
 *Stud. med. Keld Danø, Grantsallé 15, Hellerup.
 Lærerinde Margrethe Ebbesen, f. Søndergård, Vester Vænge Allé 15, Hasseris.
 Lærer Toke Elken, Skrejrupsvvej, Rønde.
 Fru Inge Hansen, f. Thomassen, Klostervej 14, Næstved.
 Lærer Johannes Joensen, Hørby skole, Hørby pr. Hobro.
 *Stud. theol. Jørgen Graver Jørgensen, „Vartovkollegiet“, Farvergade 27, Kbhvn. K.
 Cand. pharm. Ole Jungersen, Limfjordsvej 48, København F.
 Lærerinde, fru Jytte Knudsen, f. Rom, Terndrup.
 Stud. med. vetr. Niels Kristensen, Viggo Rothesvej 47, Charlottenlund.
 Stud. polyt. Brandt Laursen, Javngyde, Ry st., Jylland.
 Stud. mag. Hans Henrik Monrad, Fogedmarken 8³, København N.
 Lærer Frede Thorpstrup Nielsen, Ruds Vedby kommuneskole, Ruds Vedby.
 Stud. odont. Kirsten Nielsen, Klintholmsvej 2, Brønshøj.
 Dyrlæge Leo Nielsen, Mejlbj pr. Hjortshøj, Jylland.
 Cand. jur. Jens Anker Pedersen, Nørregade, Farsø.
 Stud. polyt. Niels Peter Smed, Nørrebrogade 44⁴, København N.

- 1957 Stud. jur. Niels Carstensen, Vig station.
 Stud. mag. Kjeld Christensen, Anker Heegårdsgade 2³, København V.
 Ruth Christoffersen, uddeler C., Sludstrup pr. Slagelse.
 Hans Chr. Ellehauge, Vær. 409, Otto Mønstedts Koll., Rektorparken 1, Kbhvn. SV.
 Stud. med. Poul Hvirvelkær, Hvirvelkær, Als Østj.
 Stud. med. (Århus) Helge Jensen, Rask Mølle.
 Lærer Poul Erik Jensen, Thyregod.
 Fru Hanne Jensen, f. Klausen, Svanedammen 12, Glostrup.
 Stud. polyt. Jørn Krabbe, Storegade 26, Asnæs.
 Lærer Frederik Madsen, Ventemøllevej 12, Dianalund.
 Seminarieelev Henning Nielsen, Høje Gladsaxe 33² tv., Søborg.
 Korrespondent Daisy Norén, Østervägen 4¹, Solna, Sverige.
 Ole Jentoft Olsen, murermester O., Jyderup st.
 Sygeplejeelev Tove Fischer-Rasmussen, Raunstrup Hovedgård, Herlufmagle.
 Lægeseekretær fru Kirsten Lundbeck Rasmussen, f. Hansen, H. J. Rinksvej 12, Ålborg.
 Studietekniker Kaj Holger Sivertsen, Radiohuset, Godthåb, Grønland.
 Lærerinde Thora Sivertsen, f. Andreasen, Godthåb, Grønland.
 Stud. jur. Albrecht Steenholt, Grønlandshjemmet, Tranegårdsvej 26, Hellerup.
 Laboratorieassistent Lillemor Bank Søgaard, c/o C. Søgård, Bülowvej 29, Skelskør.
 *Cand. med. vetr. Gunnar Høi Sørensen, Valby, Thy.

- 1958 Kommuneassistent, fru Åse Eg Andersen, f. Christensen, Bakkevej 3, Allerød.
 Korrespondent Leif Christensen, Korsevænget 55, Ringsted.
 Lærerinde fru Lene Tang Christensen, f. Pedersen, Dannelunde skole, pr. Gloslunde.
 Stud. jur. Bent Klinte Eriksen, Tværbommen 39, Gentofte.
 Stud. med. Grethe V. Hansen, gdr. Hansen, Kollekolle pr. Vig.
 *Lærer Martin Bagger Jensen, Kaptajn Rotthølsvej 13, Hjørring.
 Stud. psych. Søren Martin Jensen, Åboulevarden 70² th., København N.
 Stud. med. vetr. Holger Møller Larsen, Vanløse Allé 19, st. th., København F.
 Lærerinde Solveig Kongsmark, f. Mahler, Birkende skole, Langeskov, Fyn.
 Stud. pharm. Jens Peter Nielsen, St. Rævdal, Dronninglund.
 Forsorgslærer Jens Erik Ohlendorff, Nørregade 41 A, Frederiksværk.
 Lærerinde Else Smith, Chr. II's Allé 13, København S.

- 1959 Børge Andersen, Spurvely, Bbjergsted, Jyderup.
 Stud. jur. Juhl Brechling Andersen, Fuglerupgården pr. Lyng.
 Uffe Bennedsen, Apt. 1 A, 8 W. 105 th. st., NY 25, NY, USA.
 Fru Inger Block, f. Eskildsen, Nørregade, Ryomgård.
 Seminarieelev Jytte Busk, Strandgade 6, Frederiksværk.
 Stud. med. Kirsten Falster Hansen, Sæby pr. Høng.
 Assistent Jeppe Harrsen, Kirsteinsgade 3^a, København Ø.
 Peter Kraunsø, Åboulevarden 29^a, Horsens.
 Ole Bjørn Jacobsen, Lægeboligen, Herfølge.
 Stud. mag. Jens Peter Jensen, Fiolstræde 12^a, København K.
 Seminarieelev Lise Jespersen Jensen, Lille Solvej 2, Næstved.
 Akademiing. Karl Erik Karberg, Vald. Holmersgade 43, København Ø.
 Stud. mag. Aage Bonde Kræmmer, Ryesgade 27 B^a, København N.
 Vagn Sølmosegård Larsen, Tersløse pr. Dianalund.
 Kjeld Laursen, Løgager, Funder.
 Stud. polit. Knud Madsen, Anlægsvej 10, Aars.
 Journalistelev Helle Birgitte Marholt, Lollands Tidende, Rødby.
 Bibliotekselev Inge Valentin Petersen, Hattensens Allé 7, Frederiksberg.
 Stud. med. Peter Rønne Melgaard, Langelandsvej 1, Køge.
 Ekspertslåger Kaj Mønsted, Østergade, Stoholm.
 *Stud. polyt. Erling Navntoft, Nørre Allé 75, Vær. 325, København Ø.
 Stud. med. Jens Galsgård Sørensen, Nr. Hyllinge pr. Kirke Hyllinge.
 Stud. med. Jørgen Bø Sørensen, Stenum.
 Stud. med. Jørgen Flohr Sørensen, V. 125, Koll. 3, Universitetsparken, Århus.
- 1960 Løjtnant af reserven, stud. jur. Lars Beckvard, Voldumvej 73, Vanløse.
 Stud. mag. Ib Christensen, Bildtsvej 14, Ringkøbing.
 Fru Kirsten Dahl Christiansen, f. Nielsen, Ringkøbinggade 5^a tv., København Ø.
 Leif Frandsen, Lille Egede Friskole, Boeslunde.
 Birgit Hansen, Lille Fugleholm, Heininge pr. Slagelse.
 *Stud. polit. Jens Erik „Samsø“ Hansen, Tappernøje.
 Stud. med. Hanne Søbjerg Hansen, c/o Oppenheim, Frederikkevej 1^a, Hellerup.
 Ruth Hjorth, Store Tåstrup pr. St. Merløse.
 Sygeplejeelev Karin Hoff-Nielsen, Frederiksberg Hospital, København F.
 Anne Lise Højland, Havrebjerggård, Sigersted pr. Ringsted.
 Stud. mag. Carl Chr. Vibjerg Jensen, Grønnegade 77, Århus C.
 Stud. med. Kresten Jensen.
 Stud. med. Anders Dan Jørgensen, Østerbrogade 56 C., København Ø.
 Lærerinde Ida Bjerger Jørgensen, Stillebæk, Veflinge (p. t. Cambridge).
 Stud. med. Finn Reinau Larsen, Kollegium 4, V. 172, Universitetsparken, Århus C.
 Stud. odont. Jahn Legarth, Egmont kollegiet, Nørre Allé 75, København N.
 Anni Madsen, Ubby pr. Jerslev, Sjælland.
 Stud. polit. Niels Erik Monrad, p. t. garder, adr. Høng Studenterkursus, Høng.
 Sygeplejeelev Sigrid Møller, Hovedgaden 39, Høng.
 Maskinarbejder Bent Bøje Nielsen, Løve pr. Løve.
 Seminarieelev Ellen Mors Nielsen, Henrik Lundsvej 10, Skive.
 Stud. polyt. Erik Nielsen, Østergade 2, Lemvig.
 Stud. jur. Aase Nielsen, Blyskovgård, Ringsted.
 Stud. med. Knud Petry, Ablink, Allingåbro.
 Stud. psych. Jørgen Pjettursson, Grønlænderhjemmet, Tranegårdsvej 26, Hellerup.
 Henning Sørensen, c/o Peder S., Tersløse, Dianalund.
 Ingergrethe Spåbæk, c/o dyrlæge Spåbæk, Ringkøbing.
 Stud. oecon. Kirsten Møller Thomsen, Skovvejen 63^a, Århus.
- 1961 Sv. Andersen, Gelstrupgård pr. Bråde.
 Elektriker Per Berthelsen, Rengegade 7, St. Heddinge.

Frans Erik Bjerre, Rishøjgård, Nr. Snede.
 Lærerstuderende Anne Dorthie Boserup, Valbygården, Slagelse.
 Stud. psych. Hans J. Øster Christensen, Themsvej 6, Risskov.
 Stud. polyt. Poul Christensen, Ø. Møllergård, Dybvad.
 Mrs. Sherry Gentry, f. Davidson, 1270 Rutland Road, Newport Beech, Cal., USA.
 Stud. merc. Mogens Hansen, Sandhøjgård, H. C. Ørstedesvej 16, st. tv., Kbhvn. V.
 Stud. oecon. Peder B. Skovgård Hansen, Æbleskovgård, Hornstrup, Skanderborg.
 Seminarieelev Søren S. Hansen, Havnegade 6, Skive.
 Mogens Henriksen, Kragegården, Rude.
 Niels Erik Jacobi, Collegium Trinitatis, Købmagergade 52⁵, København K.
 Seminarieelev Jørgen Stanley Jørgensen, Slagelsevej 34, Høng.
 Stud. med. Aksel Holm Kristensen, Istedgade 142⁵ th., København V.
 Stud. mag. Jørgen Lund, Tørring Mark, Tørring.
 Stud. med. vetr. Ejvind Kjølby, Vejby, Vrå.
 Laborant Annelise Larsen, Adamsgård, Jyderup.
 Seminarieelev Jørgen Lund Larsen, Tappernøje.
 Stud. mag. Jørgen Lund, Tørring Mark, Tørring.
 Stud. scient. (fysik, Århus) Bent Nordahl Madsen, Nørre Allé 19³, Århus C.
 Stud. med. vetr. Uffe Shear Mikkelsen, Schäfergården, Smørumnedre, Måløv.
 Seminarieelev Axel P. Moe, Asnæs.
 Løjtnant (R) Ulf Buchwald Mortensen, Antoniestræde 5¹, Rønne.
 Stud. med. (Århus) Jørgen Q. Munk, Fr. Andersensvej 6 A, Kalundborg.
 Stud. polit. Fritjof Dittmann Nielsen, Kløverbladsgade 7, Valby.
 John Arne Nielsen, Borgmester Fischersvej 8¹², Valby.
 Stud. mag. (kemi) Hans Høy Nielsen, Fredensgårdsvej 6, Århus.
 Elev på Socialhøjskolen Berit Pedersen, Otto Rudsgade 36, Århus C.
 Stud. mag. Birger Pedersen, Vanløse Allé 41¹, København F.
 *Seminarieelev Kjeld Petersen, Nyvej 20, Høng.
 Seminarieelev (Ålborg) Søren Sejlund Sørensen, Try, Dronninglund.
 Fru Edith Øther, Kordilgade 36, Kalundborg.

1962 Niels Blomhøj, Vinkelvej 5, Høng (soldat).
 Stud. scient. Henning Bøhse, Rønnedevej 35, Fakse.
 Stud. med. Steen Burild, Sonnerupvej 6, Brønshøj.
 Stud. med. Else Skytte Christensen, Østbanetorv 9⁴, Århus C.
 John Kjartan Danielsen, c/o Hansen, Nordre Frihavnsvej 28¹ th., København Ø.
 Poula Grønbæk, Nygade 42, Korsør.
 Stud. scient. Lars Hansen, Valby Langgade 254¹ th., Valby.
 *Stud. med. Steffen Heilmann, H. A. Clausensvej 20, Gentofte.
 Lærervikar Kirsten Hindhede, Gammel Hindhede pr. Lem st.
 Ole Hågensen, Hovedgaden 29, Femmøller.
 Stud. polyt. Thorkild Jacobsen, H. C. Ørstedesvej 20² th., København V.
 Stud. polyt. Eiler Bruun Jensen, Tåsingegade 4 st. th., Ø.
 Inger Marie Jensen, Lundmølle pr. Herning.
 Lis Guldborg Jensen, Sæbyhøj pr. Høng (p. t. USA).
 Jens Erik Jespersen, Dollerup pr. Lunderskov (soldat).
 Anette Hansen, f. Jessen, Valby Langgade 254², Valby.
 Jette Kold, Vestkysten, Esbjerg.
 Fru Elisabeth Larsen, f. Marholt, Bøgumvej 13, Vejle.
 Bibliotekselev Jørn Larsen, Bøgumvej 13, Vejle.
 Stud. med. Niels Lundsgaard, Tagensvej 64¹ th., København N.
 Lægeseekretær Bodil Monrad, Ved Grænsen 74, København F.
 Seminarieelev Ulla Monrad, Sct. Annegade, Bogense.
 Hanne R. Nielsen, Strandvejen 14, Høng (p. t. Schweiz).
 Landinsp. stud. Niels Chr. Nielsen, Englodden 10, Valby.
 Seminarieelev Villy Nielsen, Grundtvigsvej 11, Skive.
 Seminarieelev Willi Ramberg, Baunegårdsvej 63, Hellerup.

- Lis Lykke Rasmussen, Lille Skolegade 1, Holbæk.
 Lærervikar Troels T. Rasmussen, Sædballe, Nordenbro, Langeland.
 Sem.elev Kaj Rye, Stilhedsvej 3, Hvidovre.
 Mona Schulz, Søndergade 87, Brædstrup .
 Stud. scient. Jørgen Stubgård, Skovens Værn, Langesø, Fyn.
 Stud. polyt. Vilh. Midtgård Sørensen, Ollerup.
 Seminarieelev Birgit Olsen, f. Thoudal, Enghavevej 18, Herning.
 Revisorelev Reiner Staugård, Amagerbrogade 30¹, København S.
- 1963 Finn Grønlund Andersen, Søndergade 30, Hvide Sande.
 Helge Bay, Birkmark, Mejrup pr. Holstebro (soldat).
 Stud. merc. Hans Chr. Bøtker-Christensen, Apoteket, Skibby.
 Gorm Christensen, V. Egesborg pr. Lov.
 Reklametegner Karen Ellen Christensen, Hunderupvej 47, Odense.
 Lars Dalsgård, (soldat), Vrads Øvergård, Vrads, Jylland.
 Jens Peter Degn, Besser, Tranebjerg, Samsø.
 Kontorist Lotte Mayborn, f. Eskildsen, Islevhusvej 33³, Brønshøj.
 *Mogens Friis, Teglværket, Ruds Vedby (soldat).
 Sem.elev Poul Friis, Soderup, Tølløse.
 Stud. mag. Poul Groes, Løkken Realskole, Løkken.
 Stud. mag. Ole Groesmeyer, Bagsværdvej 39, Kgs. Lyngby.
 Peter Tetens Hald, Ermelundsvej 119, Gentofte.
 Sem.elev Søren Hansen, Havnevej 6, Skive.
 Frede Henriksen, Nørreby, Bogense (soldat).
 Steen Henriksen, Jernbanevej 19, Skælskør.
 Stud. merc. Sven Jacobsen, Vodruffslund 1, M th., København V.
 Stud. med. Dinne Jensen, Hesselho skole, Toftrup.
 Stud. med. Jette Jensen, Svendstrup pr. Kalundborg.
 Morten Kjellerup Jensen, Havnen 7, Neksø.
 Stud. merc. Niels Erik Jensen, Sorøvej, Ruds Vedby.
 Svend Møller Jensen, Terndrup (soldat).
 Sem.elev Hanne Elisabeth Jørgensen, Røstbjerggaard, Ferslev pr. Skibby.
 Stud. scient. pol. Svenning Jørgensen, Slagelsevej 5, Høng.
 Bjarne Knudsen, Krondal pr. Nr. Snede (soldat).
 Arkitektstuderende Jørgen Bendix Kristensen, Strandvej 1 B, Lemvig.
 Jens Kyed, Rands pr. Pjedsted.
 Sem.elev Niels Lundby, c/o stadsskoleinsp., Lundby, Saxkøbing.
 Peter Frøjk Madsen, Skivevej, Holstebro (soldat).
 Beskæftigelsesterapeutstuderende Annie Nielsen, Grunnetgade 17, Vejen.
 *Stud. polit. Bent Stougård Nielsen, Skibelundsvej, Bjerringbro.
 Seminarieelev Birgit Merethe Nielsen, Allindemagle savværk pr. Ringsted.
 Jens Chr. Nielsen, Baunehøjgård, Herslev (sergent).
 Lærervikar Kirsten Wally Nielsen, Søndermarksvej 6, Dianalund.
 Seminarieelev Leif Nielsen, Strandgade 3 A¹, Holbæk.
 Musikstuderende Chr. Nørby, Gørding central, Gørding.
 Bjarne Odgård, Nordkap 28, Holstebro.
 Adgangskursist Holger Olsen, St. Blichersvej 3, Næstved.
 Hans Jørgen Rasmussen, Klippede pr. Ørslev.
 Stud. jur. Jan Simonsen, Apoteket, Borup.
 Stud. med. Ole Spannow, Sdr. Jagtvej 31, Hørsholm.
 Lærervikar Inge Birthe Sørensen, Svanholm mark, Skibby.
 Poul Ragner Thomsen, Kvalbø, Færøerne.
 Stud. med. vetr. Vagn Steenstrup Ågesen, Jyllandsgade 18, Ringsted.
- 1964 Højskoleelev Inger Margrethe Andersen, Skovbølling, Pjedsted.
 Stud. med. Thor Steen Andersen, Vestensborg Allé 48, Nykøbing F.
 Karin Bahnsen, Vindeby, Svendborg.

Stud. mag. Solveig Baunsgaard, Gevnø, St. Heddinge.
 Sergentelev Chresten Buhrgaard, V. Skerninge.
 Niels Peter Christensen, Sæby, Høng.
 Stud. ing. Preben H. Dalsgaard Christensen, Spurvevej 15, Grindsted.
 Finn Gaunå, Horskildevej 11, Valby.
 Stud. med. Rich. V. Christensen, „Villa Rønholdt“, Dybvad.
 Stud. polyt. Sv. Aage Ellefsen, Midvåg, Færøerne.
 Lise Greisen, Sophienborg, Rungsted Kyst.
 Stud. med. Hans Høyer Hansen, Dronningensgade 29, Nykøbing F.
 Kirsten Elisabeth Hansen, Strandløkken, Rudkøbing.
 Lene Rosgaard Hansen, Orøvej 113, Vordingborg.
 Niels Erik Hansen, Skellerød, Ringsted (soldat).
 Sergentelev Poul Erik Hermann, Krarup, Espe.
 Stud. mag. Maja K. Holst, Gåsetofte, Kalundborg.
 Stud. med. Karl Kristian Isaksen, Grønlænderhjemmet, Tranegårdsvej 26, Hellerup.
 Stud. jur. Birgit Hougård Jensen, Sdr. Kastrup, Pindstrup.
 Stud. med. Hjørdis Hansen, Københavnsvej 85, Roskilde.
 Ole Jensen, Norgårdsvej 26, Vinderup, („på valsen“).
 Stud. med. Aage Skovsted Jespersen, Haurum, Flemming.
 Stud. mag. Mogens Lystrup Johansen, Drosselvej 13, Høng.
 Betty Spanggård Knudsen, Korsøhøj, Hvam.
 Husassistent Christa Knudsen, Tårnborgevej 69, Korsør.
 Stud. med. Tage Thusgård Kristiansen, Klitrosevej 13 a, Århus N.
 Stud. pharm. Anne Elisabeth Dam Larsen, Klosterheden, Bækmarksbro.
 Chr. Larsen, Asdal, Hirtshals (soldat).
 Stud. ing. Flemming Tangkjær Larsen c/o fru Johansen, Godthåbsvej 100³, Kbh. F.
 Laborantelev Inge Lise Larsen, Gartnervænget 22, Slagelse.
 Lærervikar Inge Larsen, Vemmelev.
 Kurt B. Ludvigsen, Hallenslev, Gørlev (soldat).
 Elvin Søndergård Madsen, Ejstrup, Skjern.
 Karsten Madsen, Ubby, Jerslev Sj. (soldat).
 Stud. psych. Erling Rafael Meyer, Atholmsvej 74, Valby.
 Elev (socialrådgiver) Karen Elisabeth Monrad, Fuglsangsvej 9, Høng.
 Lærervikar Steen Møller, Adelgade 66 A, Ebeltoft.
 Jonna Nielsen, Brugsforeningen, Døjringe (p. t. England).
 Rita Nielsen, Assentorp, Stenlille (p. t. England).
 Bjarne Norbert Olsen, Ibæk Strandvej, Vejle, (soldat).
 Kontorelev Carl Clement Olsen, Løve.
 Laborant Kirsten Olsen, Hovedgaden 5, Høng.
 Birgitte Paludan-Müller, Sæby, Høng (p. t. Paris).
 Fabriksarbejder Hans Marius Pedersen, Løjtved, Jyderup (soldat).
 Flyveelev „Ter“ Carl Eigil Petersen, Flyvestation Avnø pr. Lundby.
 Stud. med. Jens Ettrup Petersen, Soløsevej 7, Gentofte.
 Stud. med. Max Herluf Petersen, Borreby, Brædstrup.
 Stud. polyt. Peter Axel Poulsen, Haraldslundvej 38, Kgs. Lyngby.
 Stud. psych. Marianne B. Rasmussen, Ring, Øbjerg, Lundby.
 Knud Erik Staugård, Sorøvej 1, Ruds Vedby, (soldat).
 Stud. oecon. (Åh.) Chr. Juhl-Sørensen, Skolevangsallé 30, Risskov.
 Stud. jur. (Åh.) Edmund Thomsen, Sydregøte, Færøerne.
 Fisker Tonny Thomsen, Strendur, Færøerne.
 Laborantelev Lena B. Troelsen, Vedbygård, Ruds Vedby.
 Niels Jørgen Winge, Edelsminde, Haslev (soldat).
 Husassistent Else Marie Wissing, Hotel „Mols Bjerger“ Knebel (p. t. Italien).

Hvis De har fundet fejl eller udeladelser i fortegnelsen, meld det da til kassereren eller til skolen.

Meddelelser

Oplag 890 eksemplarer.

Vignetterne er tegnet af maleren Troels Trier.

Redaktionen: rektor J. H. Monrad, ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk og redaktør Hans Bagge.

Skolekomedie og bal: Lørdag den 6. februar 1965.

Sammenkomst i København lørdag den 3. april 1965.

Generalforsamling på skolen lørdag den 11. september 1965.

Kontingent mindst 7 kr. årlig. Giro 650 46, kassereren, Lindevej 3, Høng.

NB! Kontingenter, der ikke er indkommet senest 1. november 1965, opkræves pr. post.

Formand: Redaktør Hans Bagge, Holstebro Dagblad, Holstebro. Telf. (074) 2 17 22 (kont.) og (074) 2 12 97 (privat).

Kasserer og sekretær: Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng. Telf. 156. Rektor J. H. Monrad, gymnasiet, Høng. Telf. 47.

Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Strandvejen 28 B, København Ø. Telf. (01) 29 15 78.

Kontorchef, cand. polit. J. J. Lindsteen, Ågade 134, 2. sal tv., København V. Telf. (01) 34 48 92.

Læge Jørgen Bruun Jensen, Fredericia By- og Amtssygehus, Fredericia.

Erانيا's formand, p. t. stud. art. Hans Helge Beck Thomsen. Telf. 310.

Anbefal foreningen til klasse- og skolekammerater, der endnu ikke er medlemmer. Husk at melde adresseforandring til kassereren eller skolen!

Vær venlig ved alle skriftlige henvend